

Bořetické LISTY

BŘEZEN 2018 • Číslo 1

Brigita Petrášová

Vesna a Velikonoce

Hebké jívý se ve skleněném větru kloní,
zrcadlo rybníka vysílá signály:
přišlo zase jaro, letos jako loni,
skřívání se našim obavám vysmáli.

Že už nepřijdeš, obojetná Vesno,
prudká, něžná, žárlivá i smířlivá,
dostat se do tvých rukou a do náruče klesnout,
na kopci ve vesnici zvon doznívá.

To ukřižovali jedné Madoně syna
a on křičel: Otče, proč jsi mne opustil?!?
Plamínek lásky pomalu vzlíná
a roste v tom, kdo věří, jako devětsil....

Oldřich Damborský (2017)

František Petrásek
Informace o připravované akci
budování kanalizace a ČOV
v obci

Václav Petrásek
Novinky z kravihorské krajinky

PhDr. Antonín Grůza
Nezapomenutelná "osmičková"
výročí

Fotogalerie

Děti a jejich vědecké práce

Děti sázely bylinky i trvalky

Návštěva dětí MŠ u myslivců

Je vidět, že na myslivně se dětem líbilo

MŠ se proměnila v zahradnictví

Stupně vítězů pro všechny děti

Fotogalerie

Činnostní učení v 1. třídě

Druháčci připravili jogurtovou dobrotu

Etické dílny v základní škole

Ovoce a mléko do škol

Prvňáčci v divadle

Vysvědčení v 1. třídě

Fotogalerie

Žáci základní školy v divadle

Sportovní turnaj v ZŠ Velké Pavlovice

Adventní koncert scholy Deo Gratias

Dětský karneval, foto V. Mikulíková

Dětský karneval, foto V. Mikulíková

Dětský karneval, foto V. Mikulíková

Fotogalerie

Krojový ples, foto F. Švásta

Krojový ples, foto F. Švásta

Krojový ples, foto F. Švásta

Krojový ples, foto F. Švásta

Myslivecký ples, foto Horenka

Myslivecký ples, foto Horenka

Fotogalerie

Vítání občánků – Adam Kaláb

Vítání občánků – Adam Machovský

Vítání občánků – Klaudie Kuchyňková

Vítání občánků – Maxim Langer

Vítání občánků – Tomáš Režný

Z konference o cestovním ruchu, foto TA Slovácko

Úvodník

Milí spoluobčané,
čtenáři Bořetických listů,

od posledního vydání Bořetických listů se v obci uskutečnila řada kulturních akcí. Koncem minulého roku proběhlo tradiční žehnutí mladému vínu. Počátkem tohoto roku pak ples myslivecký, krojový, ples SSR KH a ples

SDH. TJ Sokol Bořetice pak opět připravila pro naše nejmenší ples maškarní. Děkuji všem, kteří se na organizaci podíleli, a i všem, kteří se akcí účastnili. Příprava kulturní akce stojí organizátory nemálo času a energie a je smutné, že podpora je u většiny akcí u občanů Bořetic nízká.

Podánilo se vyřešit problém s osvětlením na hlavní ulici, které nebylo od roku 2008, kdy bylo vydáno stavební povolení, zkolaudováno. Kolaudace byla provedena v lednu 2018 a nyní lze konečně plánovat výměnu a opravu veřejného osvětlení v obci, na což obec získala dotaci ve výši 1 094 360 Kč. V roce 2018 bude zahájena výstavba hasičské zbrojnice. V současné době připravujeme výběrové řízení na dodavatele stavby. Zastupitelé obce schválili

spoluúčast obce ve výši necelých 2 milionů korun. Realizovat se bude i získaná dotace od Ministerstva zemědělství na vybudování „míst aktivního odpočinku“ (lavičky, odpadkové koše a stojany na kola). Je podána nová žádost na dotaci na revitalizaci „Rasovny“. V rozpočtu obce je počítáno i se zakoupením nového konvektomatu do školní jídelny. Přípravuje se zasítování pozemků Záhumenice – Příhon a studie k zastavění území a návrh na rozdělení pozemků. Největším úkolem však stále zůstává příprava výstavby ČOV (více v článku níže).

Na první polovinu roku jsou plánovány akce v obci pro děti i dospělé. Čeká nás velikonoční košť vína, pálení čarodějnic, Krajem vína – májové putování okolím Modrých Hor a přehlídka mužských sborů pod rozhlednou Slunečná, den otevřených sklepů, den dětí, rybářské závody, expedice krajem André a fotbalový turnaj „O pohár starosty obce“.

Přeji všem úspěšný vstup do období jara, hodně sil při přípravě a obdělávání vinohradů a polí a příjemné prožití velikonočních svátků.

František Petrásek, starosta

Informace o připravované akci budování kanalizace a čistírny odpadních vod v obci

Největší a nejnáročnější akce, kterou připravujeme, je bezesporu vybudování splaškové kanalizace a čistírny odpadních vod. Když se ohlédneme zpět do minulosti, pak o možnosti vybudovat kanalizaci v obci se uvažovalo již kolem roku 1996. Konkrétní jednání zastupitelstva obce – schválení časového harmonogramu výstavby kanalizace a ČOV proběhla v dubnu 2005. Počátkem roku 2006 byla žádost o dotaci zařazena do seznamu žadatelů. Obec obdržela dotaci ve výši 330 000 Kč, ale na základě zaslání obce nebyla dotace čerpána. Výběrové řízení na dodavatele projektové dokumentace bylo vypsané v dubnu 2009, v červenci byla podepsána smlouva s vybraným dodavatelem a v listopadu 2009 byla předána projektová dokumentace pro územní řízení. Žádost o vydání územního rozhodnutí na stavební úřad MěÚ Velké Pavlovice byla podána až v únoru 2012. V květnu 2012 bylo územní rozhodnutí vydáno. Dle zpracovaného odborného posudku byla cena stanovena na 94 458 070 Kč včetně DPH. Maximální výše v té době poskytované dotace dosahovala až 92 %. Dvě podané žádosti o dotaci nebyly z důvodů nedostatků odbornými orgány SFŽP ČR akceptovány. V květnu 2014 proběhlo další výběrové řízení na dodavatele a administrátora akce kanalizace a ČOV. V červnu 2014 z důvodů nečinnosti vedení obce vydané územní rozhodnutí propadlo.

V roce 2015 bylo z důvodů propadlého územního rozhodnutí a změny části hranic některých dotčených pozemků (digitalizace) nutné přepracovat část projektové dokumentace a uzavřít znovu smlouvy s vlastníky pozemků. Bylo vydáno i územní rozhodnutí na jednotnou

kanalizaci, ale z důvodů změny v poskytování dotací v prosinci 2016 rozhodlo zastupitelstvo obce o změně koncepce odkanalizování obce z jednotné na oddělenou kanalizaci. SFŽP ČR nejsou jednotné kanalizace dotačně podporovány. Stávající stará kanalizace v obci zůstane jako dešťová a bude se budovat samostatná splašková kanalizace, na kterou je možnost získat dotaci. Přepracovaná verze dokumentace pro územní řízení byla předána v září 2017 na stavební odbor a v prosinci 2017 bylo vydáno nové územní rozhodnutí. Po nabytí právní moci územního rozhodnutí byla v lednu 2018 podána žádost o dotaci na SFŽP ČR. Celkové náklady na akci se vyšplhaly až na 152 533 654 Kč (cena bez DPH). Maximální výše dotace činí nyní pouze max. 63 %. Čekáme na výsledky posouzení naší žádosti, ale v každém případě je patrné, kolik bude obec „stát“ dlouhé otálení s plánovanou výstavbou. I v případě, že by se nám podařilo dotaci získat, bude výstavba kanalizace a ČOV obrovskou finanční zátěží pro obec. V současné době řešíme problémy s připojením lokality „Panské“.

Podívejte se na vodu v járku a ve „Svodnici“. Všichni se jistě shodneme na tom, že vyřešení problému s vypouštěním odpadních vod je pro životní prostředí v obci důležité. Podle výsledků ankety v loňském roce se většina respondentů vyslovila pro vybudování kanalizace v obci. Osobně závidím všem obcím v okolí, které byly pružnější a kanalizaci mají dnes již vybudovanou s vyššími dotacemi, nižšími náklady a se spoustou ušetřených peněz.

František Petrásek, starosta

Přehled o odpadech v tunách za roky 2014–2017 a průměr vyprodukovaných odpadů na jednoho obyvatele za rok v kg

Rok	Typ odpadu														Celkem Kč
	směsný komunální odpad	objemný odpad	biologicky rozložitelný odpad	směsi, beton a cihla	asfaltové směsi	zemina a kamení	sklo	papír a lepenka	barvy, lepidla (nebezpečné)	odpadní dřevo	plasty	železo	kompozitní obaly	pneumatiky	
2014/tuna	294,95	80,5	19	121	0	0	22	32,5	1	20	11,5	0	0,8	2	715 932,00 Kč
Ø na 1 obyv. v kg/rok	227,23	62,01	14,63	93,22			16,94	25,03	0,77	15,4	8,86		0,61	1,54	551,60 Kč
2015/tuna	289,46	76,07	103,6	118,7	4,2	0	26,5	27	1,4	0	11,9	11,3	0,7	1,9	763 099,00 Kč
Ø na 1 obyv. v kg/rok	223	58,6	79,81	91,44	3,23		20,41	20,8	1,07		9,16	8,5	0,53	1,46	587,90 Kč
2016/tuna	297,55	105,12	101,5	129,3	0	29	21,5	54	0,6	10,2	15,2	18,2	1,2	5,7	927 013,00 Kč
Ø na 1 obyv. v kg/rok	229,23	80,98	78,19	99,61		22,34	16,56	41,6	0,46	7,85	11,71	14,02	0,92	4,39	714,20 Kč
2017/tuna	321,01	136,53	118,2	190	0	0	37,05	42,5	0,7	7,4	13,2	9,8	0,8	5,2	1 118 280,00 Kč
Ø na 1 obyv. v kg/rok	241,31	105,18	91,06	146,37			28,54	32,74	0,54	5,7	10,16	7,55	0,61	4,06	867,50 Kč

Počet poplatníků – 1 298

Uhrazené poplatky od občanů v roce 2017
 Odměna za separaci v roce 2017 od spol. EKO-KOM
 Celkové náklady na 1 obyv. po odečtení odměny od spol. EKO-KOM

538 524 Kč
141 932 Kč
752 Kč

František Petrásek, starosta

Úspěchy bořetických žáků ZŠ Kobylí

Každoročně děti z Bořetic úspěšně reprezentují ZŠ Kobylí. Především Tereza Petrásková z 6. B dosahuje výborných výsledků, i když musí závodit i se staršími soupeřkami. V okresním přeboru škol v přespolním běhu pomohla družstvu děvčat k nádhernému 2. místu, sama pak ve své kategorii skončila 4.

Spolu s Lucií Buchtovou pomohla Tereza Petrásková školnímu výběru děvčat k 2. místu v okresním finále přeboru škol ve florbalu. Za kvalitní reprezentaci školy i Bořetic jistě patří oběma děvčatům velká pochvala.

Mgr. Vlastimil Janda, ředitel ZŠ Kobylí

Kulturní komise obce Bořetice, ve spolupráci s SDH Bořetice, TJ Sokol Bořetice, Mysliveckým spolkem Bořetice a Tenisovým klubem Bořetice pořádá

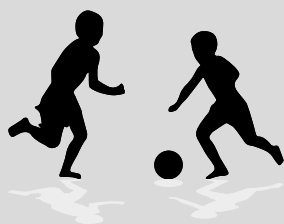
v sobotu 2. 6. 2018

DEN DĚTÍ

NA FOTBALOVÉM HŘIŠTI V BOŘETICÍCH.

Začátek od 15.30 hod.

Skákací skluzavka pro děti i občerstvení zajištěny. Bude otevřen i bufet pro rodiče.

Přehled ukončených a rozpracovaných akcí v roce 2017

1. Školní kuchyně – výměna vzduchotechniky – ukončeno	189 465 Kč
2. Provedení výměny rozvaděčů veřejného osvětlení – ukončeno	155 073 Kč
3. Projektové a inženýrské práce akce vodovod – Kraví hora (zpracování projektové dokumentace pro nový vodovodní řad v KH – rozpracované)	100 000 Kč
4. Výměna oken a dveří pošta, dveře KD a okna knihovna – ukončeno	84 563 Kč
5. Zpracování studie rekonstrukce smuteční obřadní síně – ukončeno	49 852 Kč
6. Projekt pro prodloužení vodovodního řadu v obci Bořetice (zpracování projektové dokumentace pro prodloužení vod. řadu za domem paní Glazové – rozpracované)	50 000 Kč
7. Výměna podlahy ve školní třídě ZŠ – ukončeno	156 731 Kč
8. Výstavba opěrné zdi v: Kraví hora – zahraničí – ukončeno	71 800 Kč
9. Demontáž a likvidace střešní krytiny (azbest) a následná demolice objektu stájí v lokalitě Žleby – ukončeno	605 363 Kč
10. Vybudování nadzemního požárního hydrantu – ukončeno (pokrytí areálu KH podle požadavků hasičů při kolaudacích – pro požární účely)	56 404 Kč
11. Veřejné osvětlení a veřejný rozhlas – montáž a úprava – ukončeno (v ulici ke hřbitovu)	70 664 Kč
12. Oprava oplocení a vodoměrné šachty u víceúčelového hřiště – ukončeno (oplocení areálu tenisových kurtů)	41 055 Kč
13. Vybudování parkoviště u MŠ – ukončeno	24 136 Kč
14. Zpracování projektové dokumentace pro vydání st. povolení – ukončeno	137 940 Kč
15. Rozšíření dokumentace pro vydání územního rozhodnutí – akce kanalizace a ČOV – splašková – ukončeno	1 144 055 Kč

Celková částka 2 937 101 Kč

Poskytnuté dotace z rozpočtu obce Bořetice v roce 2017

1. Tělovýchovná jednota Sokol Bořetice oddíl kopané	200 000 Kč
2. Myslivecký spolek Bořetice	20 000 Kč
3. Ing. Lenka Bukovská (táborníci Kdousov)	1 000 Kč
4. Rybářské sdružení z. s., Bořetice	10 000 Kč
5. SDH Bořetice (hasiči)	25 000 Kč
Celková částka	256 000 Kč

Ostatní neinvestiční dotace z rozpočtu obce Bořetice v roce 2017

1. DSO Modré Hory	43 600 Kč
2. DSO Čistý Jihovýchod	4.900 Kč
3. Mikroregion Hustopečsko	30.000 Kč

Základní škola Bořetice 1 650 000 Kč

František Petrásek, starosta

Přehled připravovaných akcí

- Zahájení výstavby hasičské zbrojnice (2018)
 - 9 295 499 Kč** (s DPH)
 - dotace z Jihomoravského kraje 1 000 000 Kč
 - v letošním roce proinvestovat 2 999 590 Kč
- Výměna a oprava veřejného osvětlení v celé obci (2018)
 - 2 372 140 Kč** (s DPH)
 - dotace Ministerstva průmyslu a obchodu 50 % (uznatelných nákladů) 1 094 360 Kč
 - vlastní zdroje obce 50 % + neuznatelné náklady (185 070 Kč) 1 279 430 Kč
- Lavičky, odpadkové koše a stojany na kola (2018)
 - 212 529 Kč** (s DPH)
 - dotace Ministerstvo zemědělství 148 770 Kč
 - vlastní zdroje obce 63 759 Kč
- Zpracování dokumentace pro vydání stavebního povolení na akci kanalizace a ČOV v obci (2018) zpracovává se
 - 1 888 470 Kč** (s DPH)
- Výstavba splaškové kanalizace a ČOV v případě získání dotace
 - 152 533 655 Kč** (bez DPH)
- Příprava zasíťování pozemků Záhumenice – Příhon (připravuje se studie k zastavění území a návrh na rozdělení pozemků)
 - 310 000 Kč** (studie)
 - (zasíťování pozemků se odhaduje na cca 10 mil. Kč)
- Revitalizace „Rasovny“ (2018)
 - 498 184 Kč** (s DPH)
 - (podaná žádost o dotaci na Ministerstvo pro místní rozvoj)
- Víceúčelové hřiště (2018), tenisové šatny: zřízení nové el. přípojky + hromosvod
 - 105 000 Kč** (s DPH)
- Pořízení konvektomatu na přípravu jídel – školní jídelna
 - 300 000 Kč** (s DPH)

František Petrásek, starosta

Usnesení z XIX. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice konaného dne 12. 12. 2017

Zastupitelstvo obce Bořetice bere na vědomí:

ad 3. Zprávu z jednání Rady obce Bořetice od posledního veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice.

ad 4. Zprávu o plnění usnesení z posledního veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice

ad 5. Zprávy z jednání Finančního výboru Obce Bořetice.

ad 18a) Rozpočtové opatření č. 4/2017 Obce Bořetice, schválené Radou obce Bořetice dne 4. 12. 2017.

ad 23. Kulturní kalendář Obce Bořetice na rok 2018.

Zastupitelstvo obce Bořetice zvolilo:

ad 2. Návrhovou komisí: JUDr. Jana Zemánková, Mgr. Radim Šebesta
Ověřovatele zápisu: Václav Petrásek, Václav Surman

Zastupitelstvo obce Bořetice schvaluje:

ad 1. Program jednání včetně navržených změn – doplnění bodů:

24a) Projednání a schválení znění smlouvy a podpisu smlouvy „Smlouva o souhlasu s realizací stavebního záměru na pozemku ve vlastnictví ČR“.

24b) Projednání a schválení dokumentu „Místní akční plán vzdělávání do roku 2023 pro ORP Hustopeče“.

24c) Projednání a schválení podání žádosti o dotaci na akci „Modernizace VO – EFEKT 2018“.

ad 7a) Schválilo zveřejnění záměru prodeje části pozemku p.č. 2584/1, o výměře cca 60 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, v ulici „Jerycho“. Dále Zastupitelstvo obce Bořetice schválilo výkup části pozemku p.č. 4747 a p.č. 4748, v k.ú. Bořetice u Hustopečí, v ulici „Jerycho“ – od soukromého vlastníka pana XXX, o výměře cca 60 m², za cenu 25 Kč za 1 m². Na výkup a prodej je nutné zpracovat geometrický plán, který nechá zpracovat na vlastní náklady soukromý vlastník. Každý z kupujících uhradí veškeré náklady spojené s převodem pozemků (tzn. návrh na vklad, poplatek za sepsání kupní smlouvy, ověření podpisů) a daň z nabytí, vznikne-li obci daňová povinnost. Při provádění geometrického zaměření musí být přítomen pověřený zástupce obce.

ad 8a) Zveřejnění záměru prodeje části pozemku p.č. 2484/1, v k.ú. Bořetice u Hustopečí, zastavěného stavbou šrotovny; schválilo zveřejnění prodeje stavby šrotovny a schválilo zveřejnění prodeje pozemku p.č. 1636/44, o výměře 17 m², vše v k.ú. Bořetice u Hustopečí.

ad 9a) Schválilo prodej části pozemku p.č. 2498/6, o výměře dle geometrického plánu, za cenu 25 Kč za 1 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, panu XXX, a to část bez asfaltové plochy, pouze plocha zeleně, za podmínky, že kupující zajistí a uhradí zpracování geometrického plánu a uhradí veškeré náklady spojené s převodem pozemku (tzn. zpracování geometrického plánu, poplatek za vydání souhlasu s dělením pozemku, poplatek za návrh na vklad, poplatek za sepsání kupní smlouvy, ověření podpisu) a daň z nabytí, vznikne-li obci daňová povinnost. Při provádění zaměření pozemku musí být přítomen pověřený zástupce obce.

ad 9b) Schválilo zveřejnění záměru prodeje části pozemku p.č. 133/13, k.ú. Bořetice u Hustopečí, a to konkrétně nově vzniklý pozemek p.č. 133/180, o výměře 124 m², druh pozemku: ostatní plocha, jiná plocha, dle Geometrického plánu č. 1180-106/2017, zpracovaného paní XXX.

ad 9c) Schválilo prodej části pozemku p.č. 133/1, k.ú. Bořetice u Hustopečí, o výměře cca 120 m², druh pozemku: ostatní plocha, za cenu 25 Kč/m², panu XXX, za podmínky, že kupující uhradí veškeré náklady spojené s převodem pozemku (tzn. zpracování geometrického plánu, poplatek za návrh na vklad, poplatek za sepsání kupní smlouvy, poplatek za vydání souhlasu s dělením pozemku, ověření podpisu) a daň z nabytí, vznikne-li obci daňová povinnost. Při zaměřování části pozemku musí být přítomen pověřený zástupce obce.

ad 9d) Schválilo prodej pozemku p.č. st. 1042, k.ú. Bořetice u Hustopečí, o výměře 16 m², druh pozemku: zastavěná plocha a nádvoří, za cenu 100 Kč/m², panu XXX, panu YYY a paní ZZZ, každému 1/3, za podmínky, že kupující uhradí veškeré náklady spojené s převodem pozemku (tzn. poplatek za návrh na vklad, poplatek za sepsání kupní smlouvy, ověření podpisů) a daň z nabytí, vznikne-li obci daňová povinnost.

ad 9e) Schválilo prodej části pozemku p.č. 133/13, o výměře cca 65 m², druh pozemku: ostatní plocha, k.ú. Bořetice u Hustopečí, který je za pozemkem p.č. st. 1/2, domu č.p. 178, za cenu 25 Kč/m², panu XXX, za podmínky, že kupující uhradí veškeré náklady spojené s převodem pozemku (tzn. zpracování geometrického plánu, poplatek za návrh na vklad, poplatek za sepsání kupní smlouvy, poplatek za vydání souhlasu s dělením pozemku, ověření podpisu) a daň z nabytí, vznikne-li obci daňová povinnost. Při zaměřování části pozemku musí být přítomen pověřený zástupce obce.

ad 9f) Schválilo prodej pozemku p.č. 1183/6, o výměře 1 822 m², druh pozemku: ostatní plocha, za cenu 315 Kč/m², a prodej pozemku p.č. 1183/87, o výměře 101 m², druh pozemku: ostatní plocha, za cenu 315 Kč /m², vše v k.ú. Bořetice u Hustopečí, panu XXX, za podmínky, že kupující uhradí veškeré náklady spojené s převodem pozemků (poplatek za návrh na vklad, poplatek za sepsání kupní smlouvy, ověření podpisu) a daň z nabytí vznikne-li obci daňová povinnost.

ad 10. Schválilo znění smlouvy, uzavření smlouvy a podpis smlouvy „Smlouvy o právu k provedení stavby“ – vybudování nájezdu na pozemku p.č. 4700, k.ú. Bořetice u Hustopečí, účastníci: Obec Bořetice 691 08, Bořetice č.p. 39, a pan XXX, s tím, že v bodě V této smlouvy bude změněna původní věta „Dále se stavebník zavazuje, že po skončení prací uvede nemovitost (pozemky) do původního stavu na vlastní náklady“ následovně: „Dále se stavebník zavazuje, že po skončení prací uvede okolí dotčeného pozemku do původního stavu na vlastní náklady.“

ad 11. Schválilo zařazení změn do Změny č. 2 Územního plánu Obce Bořetice týkající se pozemků p.č. 1598/39, p.č. 1598/40, p.č. 1598/148 a p.č. 1598/147, v k.ú. Bořetice u Hustopečí, změna: využití pro výstavbu rodinných domů, žadatel pan XXX; a dále schválilo

zařazení změny do Změny č. 2 územního plánu Obce Bořetice týkající se pozemku p.č. st. 813, k.ú. Bořetice u Hustopečí, změna regulativu u stávající plochy výroby a skladování – výroba drobná – doplnění funkce bydlení, žadatel pan YYY.

ad 12. Schválilo znění smlouvy, uzavření smlouvy a podpis smlouvy „Smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Bořetice č. VPS/01/2017/ TJ Sokol“, účastníci smlouvy: Obec Bořetice, 691 08, Bořetice č.p. 39, a TJ Sokol Bořetice z. s., se sídlem 691 08, Bořetice č.p. 39.

ad 14. Schválilo znění, uzavření a podpis „Dodatku č. 2, ke smlouvě o výpůjčce, uzavřené dne 13. 9. 2005“, účastníci Obec Bořetice a Základní škola a Mateřská škola Bořetice, okres Břeclav, příspěvková organizace.

ad 15. Schválilo „Program rozvoje obce Bořetice na roky 2018 až 2023“ s tím, že v něm bude provedena oprava dle vznesených připomínek.

ad 16. Schválilo uzavření DPP s Václavem Petráskem na funkci kronikáře pro rok 2018: sběr, třídění a zpracování dat, bez přepisování textu do vázané knihy.

ad 17. Schválilo neuvolněným funkcionářů za výkon funkce měsíční odměny dle nařízení vlády č. 318 ze dne 11. 9. 2017 v následujících částkách:

Funkce	Schválená výše měsíční odměny v Kč
neuvolněný místostarosta obce Bořetice	15 000 Kč
neuvolněný člen Rady obce Bořetice	2 020 Kč
neuvolněný člen Zastupitelstva obce Bořetice	550 Kč
předseda komise nebo výboru	1 740 Kč
člen výboru zastupitelstva, komise rady, zvláštního orgánu	–

S platností od 1. 1. 2018, s tím, že při souběhu funkcí náleží odměna pouze jedna, a to ta vyšší. V případě nástupu náhradníka na uprázdněný mandát člena zastupitelstva obce bude odměna poskytována ode dne složení slibu. V případě budoucích změn v obsazení jednotlivých funkcí bude odměna poskytována ode dne zvolení do příslušné funkce.

ad 18b) Schválilo Rozpočtové opatření Obce Bořetice č. 5/2017 ve výši 1 083 500 Kč na straně příjmů i výdajů s tím, že bude navýšena strana příjmů i výdajů o částku ve výši 8 400 Kč (dotace pro J-SDH).

ad 19. Schválilo zplnomocnění Rady obce Bořetice v následujícím znění: Zastupitelstvo obce Bořetice zplnomocňuje Radu obce Bořetice ke schválení Rozpočtového opatření č. 6/2017 Obce Bořetice v plném rozsahu s tím, že schválené rozpočtové opatření bude předloženo na dalším zasedání Zastupitelstvu obce Bořetice k informaci.

ad 20. Schválilo Rozpočet Obce Bořetice na rok 2018, v paragrafově formě, následovně: částka na straně příjmů 18 669 800 Kč, financování: zůstatek z roku 2017 ve výši 15 300 000 Kč a na straně výdajů ve výši 22 697 600 Kč, splátky úvěrů 116 300 Kč, tj. celkem 22 813 900 Kč.

ad 21. Schválilo Rozpočtový výhled Obce Bořetice na rok 2019–2020 tak, jak byl předložen.

ad 22. Schválilo Plán práce orgánů Obce Bořetice na rok 2018 tak, jak byl přednesen.

ad 24a) Schválilo znění smlouvy, uzavření smlouvy a podpis smlouvy „Smlouvy o souhlasu s realizací stavebního záměru na pozemku ve vlastnictví ČR – ÚZSVM SŘ 042/17 Ab“, účastníci smlouvy Obec Bořetice, se sídlem 691 08, Bořetice č.p. 39, a Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových.

ad 24b) Schválilo dokument „Místní akční plán vzdělávání do roku 2023 pro ORP Hustopeče“, zpracovaný v rámci projektu Místní akční plán vzdělávání na území ORP Hustopeče, registrační číslo projektu CZ02.3.68/0.0/0.0/15_005/0002999.

ad 24c) Zastupitelstvo obce Bořetice po projednání bere na vědomí a souhlasí s podáním žádosti o poskytnutí podpory v rámci dotačního titulu s názvem „Státní program EFEKT 2018“, podpora Ministerstva průmyslu a obchodu a dále souhlasí s realizací akce po načerpání dotace. Dále pověřuje pana XXX k vypracování žádosti o dotaci, zpracování projektové dokumentace, zpracování energetického posudku a generelu VO dle ČSN, včetně podání žádosti o dotaci, za odměnu dle přiloženého rozpočtu.

Zastupitelstvo obce Bořetice stáhlo z programu jednání

ad 13. Schválení Obecně závazné vyhlášky Obce Bořetice „Obecně závazná vyhláška č. 2/2017, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů“.

Usnesení z XX. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice konaného dne 8. 3. 2018

Zastupitelstvo bere na vědomí:

ad 3. Zprávu z jednání Rady obce Bořetice od posledního veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice.

ad 4. Zprávu o plnění usnesení z posledního veřejného zasedání Zastupitelstva obce.

ad 12. Informace České asociace odpadového hospodářství.

ad 15a) Rozpočtové patření č. 6/2017 Obce Bořetice, schválené Radou obce Bořetice dne 29. 12. 2017.

ad 15b) Rozpočtové patření č. 1/2018 Obce Bořetice, schválené Radou obce Bořetice dne 6. 3. 2018.

Zastupitelstvo zvolilo:

ad 2. Návrhovou komisí: Miroslav Náležinský, Ing. Petr Machač
Ověřovatele zápisu: Jan Hempl, Vladimír Langer

Zastupitelstvo obce schvaluje:

ad 1. Program jednání s těmito navrženými změnami – doplnění bodů: 15c) Projednání a schválení přijetí dotace od Ministerstva průmyslu a obchodu v Programu EFEKT 2018.

18a) Kanalizace a ČOV v lokalitě „Panské“, k.ú. Bořetice u Hustopečí.

ad 7b) Schválilo zveřejnění záměru prodeje části pozemku p.č. 2584/1, o výměře cca 44 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí.

ad 8a) Schválilo prodej části pozemku p.č. KN 2584/1, a to nově vzniklý pozemek p.č. 2584/96, o výměře 60 m², druh pozemku: ostatní plocha, k.ú. Bořetice u Hustopečí, za cenu 25 Kč za 1 m², v k.ú. Bořetice u Hustopečí, panu XXX, za podmínky, že kupující uhradí veškeré náklady spojené s převodem pozemků (tzn. zpracování geometrického plánu, poplatek za souhlas s dělením pozemku, poplatek za sepsání kupní smlouvy, poplatek za návrh na vklad, ověření podpisů) a daň z nabytí, vznikne-li obci daňová povinnost.

ad 8c) Schválilo prodej pozemku p.č. 133/180, k.ú. Bořetice u Hustopečí, o výměře 124 m², druh pozemku: ostatní plocha, za cenu 25 Kč za 1 m², panu XXX, za podmínky, že kupující uhradí veškeré náklady spojené s převodem pozemku (tzn. zpracování geometrického plánu, poplatek za souhlas sdělením pozemku, poplatek za zpracování kupní smlouvy, poplatek za ověření podpisu, poplatek za návrh na vklad) a daň z nabytí, vznikne-li obci daňová povinnost.

ad 9. Schválilo výkup části pozemku p.č. 4747, díl a, o výměře 33 m², druh pozemku: ostatní plocha, za cenu 25 Kč za 1 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, a části pozemku p.č. 4748, díl b, o výměře 25 m², druh pozemku: ostatní plocha, za cenu 25 Kč za 1 m², v k.ú. Bořetice u Hustopečí, od pana XXX, za podmínky, že kupující Obec Bořetice uhradí náklady spojené s převodem pozemků (poplatek za sepsání kupní smlouvy, poplatek za návrh na vklad) a daň z nabytí, vznikne-li prodávajícímu daňová povinnost.

ad 10a) Schválilo zařazení do Změny č. 2 Územního plánu obce Bořetice změnu využití pozemků: p.č. 1502/3, p.č. 1502/5, p.č. 1505/2, p.č. 1505/28, p.č. 1978/2, p.č. 1978/4, p.č. 1986/257, p.č. 1986/258, p.č. 1986/259, vše v k.ú. Bořetice u Hustopečí, způsob využití po změně: stavební místa pro rodinné bydlení, žadatelé manželé XXX.

ad 10b) Schválilo zařazení do Změny č. 2 územního plánu obce Bořetice využití pozemků p.č. 2710, p.č. 2711, p.č. 2712, vše v k.ú. Bořetice

u Hustopečí, způsob využití po změně: stavební místa pro rodinné bydlení, žadatel XXX.

ad 12. Následující usnesení: Zastupitelstvo obce Bořetice projednalo informaci o riziku navýšených nákladů obce na odpadové hospodářství, v případě prosazení účelové nevládní novely zákona o odpadech obsahující násobné zdražení skládkovacích poplatků. Zastupitelstvo obce Bořetice nesouhlasí s podobnými novelizacemi zákona o odpadech, které mají dopad na náklady obce a jejích obyvatel v oblasti odpadového hospodářství. Zastupitelstvo obce Bořetice zastává názor, že nové nastavení odpadové legislativy by mělo být provedeno formou vládního návrhu zákona o odpadech připraveného po schválení nových evropských odpadových směrnic a v úzké spolupráci s obcemi a městy. ČR by neměla přijímat povinnosti nad rámec evropského nastavení odpadového hospodářství. Zastupitelstvo obce Bořetice vyzývá Svaz měst a obcí ČR a Sdružení místních samospráv ČR, aby efektivně čelily podobným účelovým snahám, které obce vystavují zřejmému riziku potřeby navýšení nákladů na odpadové hospodářství.

ad 13. Schválilo znění Obecně závazné vyhlášky Obce Bořetice č. 1/2018, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů včetně Přílohy k obecně závazné vyhlášce č. 1/2018.

ad 14. Schválilo znění Smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Bořetice č. VPS/01/2018/ TJ Sokol, účastníci smlouvy: Obec Bořetice, se sídlem 691 08, Bořetice č.p. 39, a TJ Sokol Bořetice z. s., se sídlem 691 08, Bořetice č.p. 39, uzavření a podpis této smlouvy.

ad 15c) Schválilo přijetí investiční dotace ve výši 1 094 360 Kč od Ministerstva průmyslu a obchodu, Praha ze státního programu na podporu úspor energie pro rok 2018 – Program EFEKT 2018.

ad 16. Schválilo Rozpočtové opatření obce Bořetice č. 2/2018 na straně příjmů v celkové výši 1 127 900 Kč, snížení financování v celkové částce 483 000 Kč, na straně výdajů v celkové výši 644 900 Kč.

ad 17. Schválilo Inventarizaci za rok 2017.

Zastupitelstvo obce Bořetice neschválilo:

ad 7a) Zveřejnění záměru prodeje části pozemku p.č. 1630/5, o výměře cca 110 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí.

ad 8b) Prodej části pozemku p.č. 2484/1, druh pozemku: ostatní plocha, k.ú. Bořetice u Hustopečí, zastavěné stavbou šrotovny, prodej pozemku p.č. 1636/44, druh pozemku: zahrada, o výměře 17 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, žádnému z žadatelů.

ad 11. Poskytnutí finančního příspěvku Diakonii ČCE – středisko Betlém, se sídlem Císařova 394/27, Klobouky u Brna, ve celkové výši 15 000 Kč.

Výzva!

Vážení spoluobčané,
obecní úřad žádá občany, kteří si doposud nevyzvedli nebo nepožádali na obecním úřadě o **bezplatné dodání KOMPOSTÉRU**, aby tak učinili v co nejkratší době.

Celá akce – dotace je vázána smlouvou se Státním fondem životního prostředí ČR. Jedním z hlavních požadavků je kompostér do každého domu – čísla popisného v obci. Již poněkolkáté v Bo-

řetických listech žádáme občany Bořetic, kteří doposud nemají kompostér, aby se přihlásili na obecním úřadě. Kompostéry dovezou **zdarma** až do domu pracovníci obecního úřadu a na požádání kompostér sestaví.

Všem občanům, kteří se již do projektu zapojili, děkujeme.

Jednali o satelitu

Na začátku února jednalo zastupitelstvo v Bořeticích na pracovní poradě s projektanty a dodavateli stavby 88 rodinných domků satelitu „Panské“ vedle silnice na Kobylí. Účelem tohoto jednání bylo vyřešit problém s tam již vybudovanou kanalizací. Zastupitelstvo Bořetic již dříve schválilo vybudovat v obci oddílnou (oddělenou) kanalizaci – samostatnou pro dešťovou vodu a druhou pro splašky zavedenou do čističky. Při budování inženýrských sítí na satelitu však byla provedena kanalizace společná.

Účastníci jednání se snažili vyřešit, kdo zaplatí tyto úpravy a jak se to technicky vyřeší. Toto byl však pouze jeden problém v jednání. Druhý a mnohem větší byl, když se zastupitelé dotázali, kolik bude stavebník stát zasíťovaný pozemek, neboť pro většinu zastupitelů to byl údaj neznámý. Po informaci, že např. pozemek o velikosti 800 m² bude prodáván zájemcům za 1 120 000 Kč, se většině zastupitelů protáčely panenky. Tak tedy 1 m² tohoto pozemku bude stát 1 390 Kč, což ještě nemusí být cenou konečnou.

Třetím problémem, kterým se toto pracovní zasedání zabývalo, byla otázka zavedení plynu do tohoto „satelitu“. S tím se, podle zástupců projektanta a dodavatele, vůbec nepočítá. Uvažuje se jen o rozvodech elektřiny. Takto zasíťovaný pozemek bych si nikdy nekoupil, bez plynu a kanalizace. Po tomto pracovním zasedání se rozvinula elektronická konverzace mezi členy zastupitelstva,

starosty a rady, místy velmi vzrušená s množstvím nápadů, jak to řešit.

V Bořeticích chtěli tímto satelitem vyřešit nedostatek stavebních míst, cenově dostupných pro mladé občany. Mnoho účastníků tohoto jednání vyslovilo názor, že za tyto peníze mladí stavět nebudou a budou utíkat do sousedních obcí, kde jsou ceny pozemků pro ně přijatelné (např. do Vrbice). Nové změny územních plánů však vyškrtaly všechny dřívější plány výstavby RD a je možné, že už nebude možno se vrátit k původním plánům a výstavba na těchto místech nebude umožněna. V nejbližší době se uvažuje co nejrychleji pracovat na výstavbě RD na „Příhoně“, kde je počítáno i s několika domky sociální povahy.

Václav Petrásek

Obec starců sousedící s chatařskou osadou? Ne, to si nikdo nepřeje (aspoň tomu pevně věřím)

Na pozadí prezidentských voleb a s vidinou podzimních voleb do obecního zastupitelstva bych rád zaujal postoj v našich končinách nevidaný – pozitivní podpora volených orgánů obce. Stejně jako mnoho dalších, bych i já rád žil a bydlel v Bořeticích. Bohužel se však nedostává prostoru pro výstavbu nových rodinných domů za příznivou cenu.

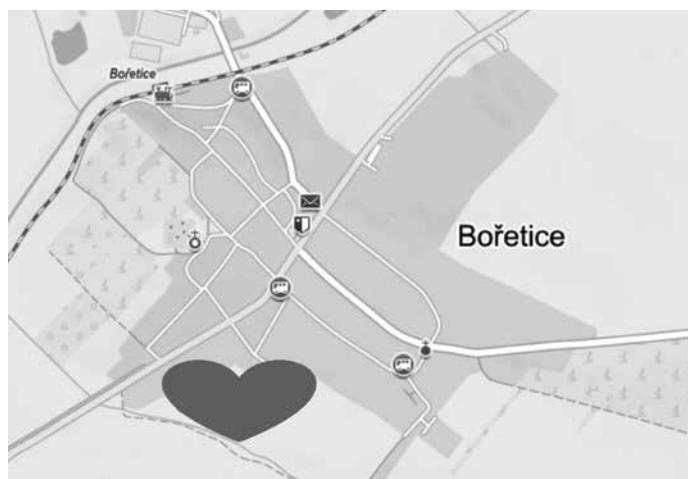
Lokalita **Panské**, kde pouze pozemek vyjde na milion korun českých, naplní za chvíli podstatu svého názvu – panstvo-honorace; ti, kteří mají velké množství peněz; ti, kteří sem budou jezdit na dovolenou na „chatu“, ti, kteří zde budou mít svůj letohrádek s výhledem na Kraví hory.

Proto jsem se rozhodl apelovat tímto článkem na **obecní radu a zastupitelstvo** a dodat jim odvalu při výstavbě v lokalitě **Za humny II**. O tom, že hrozí, že se pro nedostatek dětí zavře škola a posléze se neuskuteční každoroční srpnová veselice, psát nebudu.

Z toho důvodu **fandím radě a zastupitelstvu obce** při síťování oblasti, která je na obrázku v srdíčku.

Mgr. Milan Herúfek

#FANDÍMRADĚAZASTUPITELSTVUOBCEBOŘETICESAKČÍ“ZAHUMNYII“

Rada pro cestovní ruch: Odliš se, nebo zemři

Nové marketingové nástroje, nové trendy v lákání turistů, vliv sociálních médií na cestovní ruch. To všechno byla témata 6. konference cestovního ruchu Hodonínska s podtitulem „Jak prodávat Slovácko“. Zaznamenala obrovský zájem. I přes řádící chřipkovou epidemii do posledního místa zaplnila v úterý 20. února sál ve Vinných sklepech Skalák.

Odliš se, nebo zemři, radil účastníkům z řad podnikatelů i zástupců státní správy cestovatel a organizátor gastronomických festivalů Pavel Pichler z Brna. Mnohým doslova otevřel oči v tom, že Slovácko je sice jedinečné, ale je třeba jasně a konkrétně upozornit, v čem. „Široká nabídka služeb, wi-fi na pokoji? To je samozřejmost. Skvělé víno vám nabídne dnes také už skoro každý. Turistu naláká konkrétní jedinečnost. V čem jste největší, nejpočetnější, v čem jste první? Co najdou u vás a nikde jinde ne?“ vyjmenoval Pavel Pichler a díky němu přítomní objevili minimálně jeden překvapivý primát pro okres Hodonín.

„My jsme vlastně nejmenší zoologická zahrada v republice,“ zahájil později vlastní přednášku ředitel Zoo Hodonín Martin Krug.

V podobném duchu promluvil například i marketingový specialista Tomáš Jindříšek. Jak uvedl, v digitálním věku je internet plný zajímavých nabídek a v jejich záplavě je třeba upozornit na svou originalitu. Překvapil pak návštěvníky akce tím, že část své přednášky zaměřil konkrétně na jejich webové prezentace nebo facebookové profily.

Vít Pečanec pak v další přednášce ukázal na možnosti digitálních her pro turisty a vzhledem k letošnímu 100. výročí státnosti vymyslel na místě hru, ve které by návštěvníka Hodonína provedl přes chytrý telefon, po svých pamětihodnostech, sám Tatiček Masaryk.

„Byl jsem opravdu překvapený úrovní konference. Podobně kvalitní jsou na celostátní úrovni. Nevídaná byla podle mého názoru účast

i mix příchozích,“ ocenil manažer národní agentury Czech Tourism Miroslav Klusák s tím, že v regionu očekával 15 až 20 příchozích a mezi nimi téměř výhradně zástupce státní správy. Šedesátičlenné publikum s přibližně polovinou podnikatelů nečekal.

V hlavním dopoledním programu promluvila také Ivana Lukášková o plánované podpoře turismu od Jihomoravského kraje, Anna Čarková zase konkrétně o podpoře regionu od Místní akční skupiny Kyjovské Slovácko v pohybu. Monika Vlková pak poradila, jak v restauracích nebo penzionech pečovat o zákazníky. Odpolední blok byl věnovaný regionálním podnikatelům, kteří ukázali, jak oni pracují s turisty.

Šlo již o šestý ročník akce, ale letos poprvé pod taktovkou Turistické asociace Slovácko, která vznikla v loňském roce. „Domluvili jsme se na pořadatelství s dřívějším organizátorem, Okresní hospodářskou komorou. Je to jeden z našich cílů, vzdělávat aktéry v cestovním ruchu,“ vysvětlil předseda asociace Josef Smetana. Okresní hospodářská komora zůstává odborným garantem konference.

Turistická asociace Slovácko vznikla v loňském roce, aby vytvořila destinační management pro okres Hodonín s cílem jednotné propagace cestovního ruchu. Založily ji místní akční skupiny, mikroregiony a také podnikatelé.

Zdeněk Šmýd, koordinátor cestovního ruchu Turistické asociace Slovácko, z.s.

Hasičské aktuality

Nově zvolený starosta SDH

Po odstoupení stávajícího starosty Sboru dobrovolných hasičů Bořetice Milana Folera bylo třeba na Výroční valné hromadě, která se konala 10. února 2018, zvolit starostu nového. Jelikož se jedná o náročnou a nezáviděníhodnou funkci, kandidáti se příliš nehrnuli. Nakonec na sebe toto břímě byl ochotný přijmout jediný kandidát, Mgr. Petr Zemánek, který dosud ve výboru SDH vykonával funkci jednatele a pokladníka. Petr byl novým starostou SDH zvolen jednohlasně a my mu přejeme, aby se mu v jeho nové funkci dařilo.

Prověřovací cvičení

Dne 15. 3. 2018 bylo pro jednotku Sboru dobrovolných hasičů Bořetice připraveno malé překvapení. Velitel J-SDH po projednání se starostou obce připravil na tento den prověřovací cvičení. Námětem byl požár vinného sklepa se zraněním osoby. Cílem cvičení bylo prověřit chování jednotky u zásahu, činnost u zásahu, nácvik velení, nácvik transportu osoby, poskytnutí předlékařské první pomoci, nácvik použití izolovaných dýchacích přístrojů a prověření stavu zásahové techniky po zimě. O prověřovacím cvičení nejsou členové jednotky (na rozdíl od taktického cvičení) dopředu informo-

váni, tzn. neví, co je čeká, a musí umět reagovat stejně pohotově jako u zásahu.

Jiří Michna, náměstek starosty SDH, velitel družstva J-SDH

Prověřovací cvičení J-SDH, foto M. Langerová

Kulinářské okénko

Tvarohová kolečka

Suroviny

250 g jemného měkkého tvarohu
500 g polohrubé mouky
2 vejce
1 čajová lž. sody bikarbony
1 čajová lž. másla
1 polévková lž. octa

Postup

Všechny přísady dobře smícháme a vypracujeme těsto. Těsto na půlhodinu odložíme odpočívat do ledničky. Pak ho opět dobře prohněteme a opět dáme na půlhodinu do ledničky. Těsto vyjmeme, překrojíme ho na poloviny a jednu polovinu na pomoučeném vále vyválíme asi na tloušťku 0,5 cm. Pomocí většího hrnku vykrajujeme kruhy. Do kruhů vykrojíme malou formičkou otvory. Kraje jemně po obvodu nařízneme. V pánvi rozehejeme olej a připravená kolečka z obou stran osmažíme. Usmažené vyndáme na talíř vyložený kuchyňskou papírovou utěrkou. Kolečka přendáme na táč, a ještě vlažná je posypeme moučkovým a vanilkovým cukrem.

Vaječná zeleninová tlačěnka

Suroviny

100 g brokolice
2 vejce
100 g sterilované směsi (karotka s hráškem)
5 g sterilovaných feferonek
50 g sterilovaných okurek
75 g sterilovaných kapií
100 g kyselé smetany (14–18 % tuku)
100 g majonézy
1 čajová lž. plnotučné hořčice
pepř, sůl

Nálev:

250 ml nálevu z okurek
40 g jedlé želatiny
cukr, sůl

Postup

Brokolici rozebereme na růžičky a ve slané vodě uvaříme. Vychladíme a pokrájíme nadrobno. Vajíčka uvaříme natvrdo, vychladíme a oloupeme. Sterilované okurky a papriku pokrájíme na kostičky a vložíme do misky. Přidáme scezenou karotku s hráškem a najemno pokrájené feferonky. Přidáme vajíčka pokrájená na kostičky nebo protlačená přes kolečko na bramborový salát. Smetanu rozmícháme s majonézou, hořčicí, solí a pepřem. Do nálevu z okurek vsypeme želatinu a uvaříme podle návodu na obalu výrobku. Do smetanovo-majonézové omáčky přimícháme nejprve pár lžic rozpuštěné želatiny, pak vmícháme zbytek. Omáčku přilijeme k zelenině, promícháme a vmícháme nadrobno pokrájenou brokolici. Formy vyložíme potravinářskou fólií a naplníme tlačenkou směsí. Naplněné formy necháme ztuhnout v lednici. Po ztuhnutí vyklopíme, odstraníme fólii a pokrájíme na menší porce.

Z hasičského plesu

SDH Bořetice děkuje všem, kteří v průběhu „popálkového sóla“ přispěli jakoukoli částkou na tuto bohumilou organizaci. Vybralo se krásných 5 794 Kč, kterou se výbor SDH Bořetice rozhodl navýšit na 7 000 Kč. Částka byla zaslána na bankovní účet organizace Popálky 2300543356/2010. Ještě jednou všem mnohokrát děkujeme! Více informací o organizaci Popálky o. p. s., která pomáhá popáleným dětem, dospělým i jejich rodinám, naleznete na www.popalky.cz.

Mgr. Petr Zemánek, starosta SDH Bořetice

„Děkujeme moc SDH Bořetice, který na svém hasičském bále vybral částku 7 000 Kč ve prospěch naší organizace. Peníze budou použity na zajištění služeb individuálního poradenství pro popálené pacienty a jejich blízké. Velice si vaší podpory vážíme a budeme moc rádi, když budete s námi zapálení pro život.“

Jana Lacinová, ředitelka Popálky o. p. s.

Zpráva o činnosti obecní knihovny

V měsíci březnu pojedou vrátit knihy z Výměnného fondu Břeclav a přivezu nové. Do prázdnin plánuji besedy s mateřskou a základní školou. Chystám také burzu vyřazených knih a mnoho dalších akcí.

Zvu tímto malé i velké občany Bořetic k návštěvě naší útulné knihovny. Výpůjční doba je v pondělí a v úterý od 9.00 do 11.30, ve středu od 15.00 do 18.00 a v pátek od 16.00 do 18.00 hodin.

Informace o akcích a novinkách v knihovně si můžete najít na internetových stránkách knihovny www.knihovnaboretice.webk.cz.

Přijďte si vybrat pěknou knihu nebo časopis a ukrátit si volnou chvíli.

Na všechny se těší a přeje krásné prožití Velikonoc

Vaše knihovnice Lenka Grúzová

Olympiáda na Mlýně

V Bořeticích v penzionu a restauraci Mlýn otevřeli pro fanoušky hokeje a olympiády společné sledování hokejových zápasů našich hokejistů v kteroukoliv denní dobu. Fanouškům připravili společnou snídani, pivo za „dvacku“ a něco k pivu zdarma. Zápas bylo možno sledovat na zcela nové obrovské obrazovce. Jednu noc bylo možno přenos hokejového zápasu sledovat i v hospodě U Linhů.

Václav Petrásek

Velký archeologický průzkum

V druhé polovině minulého roku (září–listopad) byl v Bořeticích prováděn velký archeologický průzkum v lokalitě Niva za (panským) dvorem. Záchranný výzkum byl prováděn Archeologickým ústavem Akademie věd ČR v Brně.

V této lokalitě se připravuje výstavba 88 rodinných domků a v současné době se pracuje na inženýrských sítích a komunikacích. Podle zákona 20 z roku 1978, Sb. je každý, kdo provádí výkopové práce, povinen toto ohlásit Archeologickému ústavu a za úplatu bude na tomto místě proveden záchranný výzkum. To platí pro provádění jakéhokoliv výkopu, i pro rodinné domky. Podle investora (Ground Line s. r. o.) stál tento záchranný výzkum kolem 1 mil. Kč.

Na území katastru obce bylo v minulosti objeveno množství archeologických památek, o kterých jsme občany již informovali. Tyto památky dokládají osídlení naší obce hlavně v době bronzové, konkrétně její starší fázi s únětickou kulturou. Podle informace byly při průzkumu zachyceny kultury: doba bronzová, doba železná a doba římská. Při

výkopech byly rovněž zachyceny stavby nadzemních dřevohlinitých či dřevěných staveb, které sloužily jako doplňující pro obydlenu část obce: sýpky, sklady, výrobní, pec (pravděpodobně metalurgická)...

Po konečném zpracování výsledků záchranného průzkumu požádáme Archeologický ústav AV ČR Brno o podrobnější zprávu, se kterou naše občany seznámíme. Tento výzkum pomohl dále objasnit nejstarší dějiny naší obce, a proto také žádáme naše občany o pomoc při záchraně jakéhokoliv nálezu, které naleznete při výkopech či povrchovém sběru na polích po hlubokých orbách, nebo při průzkumu pomocí „minohledaček“.

Václav Petrásek

Myslivecký spolek Bořetice

Členové místního mysliveckého spolku přichystali koncem minulého roku a začátkem nového několik akcí, které byly určeny pro naše nejmenší a také pro širokou veřejnost.

Začátkem prosince zavítali na mysliveckou chatu žáci první třídy naší školy provázeni paní učitelkou Herůfkovou. Myslivci, pánové Josef Šafařík a Stanislav Šebesta je provedli po chatě, ve které měli pro děti připraveno poutavé povídání o zvířatech a přírodě v okolí Bořetic. Byly pro ně také nachystány jednoduché pracovní úkoly, které měly žáky motivovat k poznávání přírody. Pro všechny bylo připraveno malé občerstvení.

V podobném duchu se rovněž nesla v měsíci lednu návštěva dětí z mateřské školky v doprovodu jejich paní učitelek. Besedu vedli pánové Josef Šafařík a Václav Surman. Podle ohlasů všech dětí byla návštěva myslivecké chaty poučením a zároveň i zábavou.

Členové Mysliveckého spolku Bořetice přichystali začátkem ledna ples určený tentokrátě dospělým. K tanci a poslechu hrála kapela Horenka pod vedením p. Libora Sadílka. Všichni, kteří se plesu zúčastnili, určitě ocenili skvělý výkon kapely, bohatou tombolu a také zvířinové občerstvení. Všem, kteří se podíleli na organizaci plesu, a všem, kteří ples navštívili, chceme touto cestou poděkovat. Věříme, že se ples stal vítaným kulturním zpestřením života v naší obci.

Mgr. Radim Šebesta

Okénko mladého myslivce

Myslivec kromě obhospodařování polních honiteb, jaké máme např. Bořeticích, má na jiných místech na starosti také les.

Původní lesy byly tvořeny dřevinami, kterým se nejlépe dařilo v určité nadmořské výšce. Některé stromy totiž dobře rostou v nížinách a jiné naopak na horách. Proto byly původní lesy v nížinách jiného druhového složení než např. lesy horské.

Dnes je mnoho lesů uměle vysázených člověkem, proto někde rostou stromy, které by se v té určité oblasti neměly přirozeně vyskytovat. Je to vidět např. na smrku, který byl vysázen na mnoha místech, i když tam nebyl původní. Důvodem bylo to, že rychle roste a může se „brzy“ pokácet na dřevo. Důsledkem je, že smrk dnes tvoří přes 50 % lesů naší republiky, což není dobře.

Otázka a úkoly:

1. Jak dlouho trvá než smrk v lese vyrostе tak, že se vyplatí jej vykácet: a) 10 let; b) 50 let; c) 90 let
 2. Seřaď typy lesů ve správném pořadí tak, jak se přirozeně vyskytují od nížin až po nejvyšší hory: smrkový, klečový, dubový, lužní, smíšený, bukový
 3. K vybraným moravským městům a obcím přiřaď les, který by kolem nich měl přirozeně růst. Ber v úvahu jejich nadmořskou výšku. a) Lanžhot; b) Karlova Studánka; c) Bílá v Beskydech d) Hustopeče u Brna; e) Bystřice nad Pernštejnem
1. dubový; 2. smrkový; 3. smíšený; 4. bukový; 5. lužní

Řešení: 1. c, 2. lužní, dubový, bukový, smíšený, smrkový, 3. a5, b2, c3, d1, e4

Statistika pohybu obyvatelstva v obci Bořetice v roce 2017

Počet občanů k 1. 1. 2017: 1 275

Nejmenší občanci naší obce

Celkem 17 dětí, z toho 7 děvčat a 10 chlapců:

Viktor Kaňka
Mariana Michnová
Gabriela Petrovská
Taťána Jamborová
Alice Janečková
Kristian Sláma
David Jambor
Sebastian Švestka
Amálie Michalová
Adéla Němečková
Adam Kaláb
Matouš Nešpor
Adam Machovský
Maxim Langer
Štěpán Halaxa
Klaudie Kuchyňková
Tomáš Režný

Celkem bylo uzavřeno 16 sňatků

Rozloučili jsme se s těmito občany:

Blažejka Valová
Ladislav Chrástek
Pavel Juras
Vlasta Strbačková
Zdenka Jakubcová
Jan Mareš
Stanislava Grůzová
Petr Petrásek
Josef Hlavňovský

Během roku 2017 se z naší obce odstěhovalo 33 občanů a přistěhovalo se 24 občanů.

K 31. 12. 2017 je v obci Bořetice celkem 1 274 občanů.

Společenská kronika

Vítejte mezi námi:

prosinec:

Štěpán Halaxa
Klaudie Kuchyňková
Tomáš Režný

leden:

Jáchym Polák

únor:

Liliana Procházková

březen:

Benjamin Grégr

Sňatek uzavřeli:

leden:

Jana Mainclová a Jan Horáček

Z našeho středu navždy odešli:

březen:

Anna Herůfková
Františka Bařinová

Jubilanti:

Jubilanti 70 let

leden:

Václav Lůbal

únor:

Václav Kornuta

březen:

Miroslav Fišar
Milada Dufková
Josef Malinka

duben:

Alena Dufková
Vladislav Minařík

Jubilanti 85 let

leden:

Josef Šafařík

únor:

Bohumila Bystřická

duben:

Jiřina Marečková

Jubilanti 75 let

leden:

Josef Padalík

únor:

Vlasta Hříbová
František Kadlec

duben:

Tomáš Štavík
František Pazderka

Jubilanti 80 let

duben:

Antonín Chrástek

Jubilanti 90 let

leden:

Marie Poděšťová

Jubilanti 95 let

březen:

Cyril Lebeda

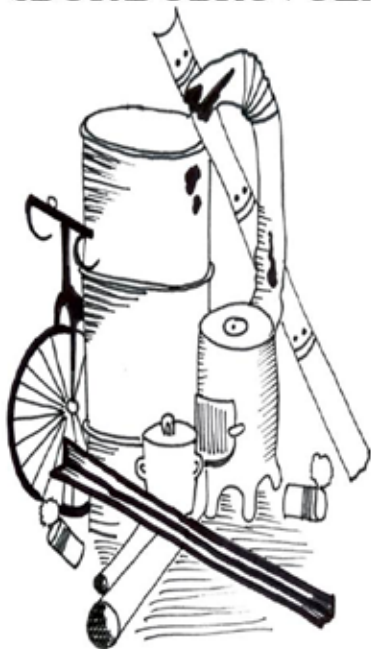
Přejeme všem hodně zdravíčka a osobní spokojenosti.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ BOŘETICE

pořádá

21. 4. 2018

SBĚR ŽELEZA

Až dosloužím, chci s hasiči do sběru... ..

Zapomenutí legionářští „bráškové“

Vážení přátelé Velkých Pavlovic a okolí,

Vaši předkové, rodáci a legionáři:

Běžek František, Bukovský Jan, Cyprián Josef, Dančura Josef, Dvořáček Jiří, Halm Tomáš, Harašta Josef, Hlávka Antonín, Horáček Ludvík, Horňanský Miloš, Hycl Jan, Chytil František, Jaborník Karel, Jeřábek Antonín, Kalus Pavel, Kalužík František, Kalužík Otto, Kratochvíl Josef, Krčmář Jan, Krčmář Ludvík, Krejčířík Jan, Mikulica Rudolf, Ondráček Josef, Pegáč Jaroslav, Pinus Stanislav, Prajka Tomáš, Prát Matěj, Procinger Stanislav, Procinger Vít, Procházka Antonín, Rosypal Martin, Staněk Josef, Straka Augustin, Surman Josef, Suský Metoděj, Škrkánek Vilém, Švarný Matěj, Vála Štěpán, Veverka Martin,

rukovali za 1. světové války za císaře pána s vědomím, že budou „do Vánoc 1914“ zpět u doma svých rodin. Nestalo se tak a chlapi nasazovali své životy na frontách Velké války, později se začali v průběhu války slučovat do čs. legií ve Francii, Rusku, Itálii, vytvořili masu sta tisíc jedinců, kteří věřili ve vytvoření nové republiky, do které se vrátí ke svým rodinám a blízkým, které často neviděli více než šest let. A že mezi nimi byli i rodáci z Pavlovic a okolí, se přesvědčte sami. Jsou-li Vám některá ze jmen povědomá, nebo se u Vás doma či u souseda nebo sousedky nacházejí fotografie, dopisy, deníky, informace jakéhokoliv charakteru, nebo třeba jste

si uchovali vzpomínky na toho či onoho legionáře a budete mít chuť a čas se s námi o ně podělit, ozvěte se, prosím, e-mailem na travnicek.f.frantisek@seznam.cz.

Na podzim letošního roku se připravuje vydání knihy (Ne)zapomenutí legionářští „bráškové“ Velkopavlovicka a Vaši pradědové, prastrýcové, Vaši předci, rodáci z Velkých Pavlovic, Kobylí, Vrbice, Bořetic, Němčiček či Horních Bojanovic si zaslouží, aby v ní byli uvedeni. Velmi Vám děkujeme za jakékoliv informace či podněty.

Máte zájem o přednášku k československým legiím 1914–1920? V rámci projektu **Komunitní centrum pro válečné veterány** Brno můžeme s besedou o našich legionářích přijet i k Vám v rámci Moravy. Pokud se chcete dozvědět o tom, kdo to byl legionář, dobrovolc, pracovník, zač bojovali, žili, jak se stravovali, jak prošli celý svět dokola, aby se dostali domů, kde o nich hledat informace, jak číst v databázi o jejich osudech, máte možnost.

Napište mi na travnicek.f.frantisek@seznam.cz, ozveme se Vám a domluvíme podmínky a termín. Určeno jak pro veřejnost, tak pro školy. Krom toho, že za přednášku nic neplatíte, dozvíte se spoustu informací o našich legionářích a dostanete i DVD s dokumentárním filmem Nahodilá armáda.

Zdroj: Facebook Nezapomenutí legionářští „bráškové“

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů:

Pan JUDr. Jiří Vodička, Praha za 1 000 Kč
 Paní Marie Poděšťová, Bořetice za 1 000 Kč
 Pan Jiří Šafránek, Hustopeče za 200 Kč
 Paní Marie Kulatá, Šternberk za 200 Kč
 Paní Jožina Hublíková, Šternberk za 200 Kč
 Paní Emílie Drápalová, Křenovice za 500 Kč
 Manželé Anežka a Michal Korolovi, Břeclav za 200 Kč
 Manželé Ludmila a Jaroslav Novákoví, Bořetice za 500 Kč
 Dárce, který nechce být jmenován za 500 Kč
 Pan Jindřich Dundálek, Brno za 400 Kč
 Rodina Pazderkova, Hodonín za 500 Kč

Všem ještě jednou mockrát děkujeme.

Řešíte volbu nebo změnu povolání? V Centru vzdělávání všem zdarma poradí

Stejně tak, jako se v průběhu života mění naše potřeby v jakékoli oblasti, může se vyvíjet také náš zájem o konkrétní profesní či vzdělávací směr. Pro někoho je daný obor celoživotním posláním, pro jiného zastávkou po určitý čas.

Jak to máte aktuálně vy? Jste v práci/ve škole spokojeni, nebo přemýšlíte o změně? Kde a jak se ale realizovat? Dnešní doba nám dává na výběr z mnoha možností. O to těžší může být rozhodování. Co je pro nás v pracovním životě „to pravé“? Na nalezení odpovědi nemusíte být sami.

Centrum vzdělávání všem (CVV) se kariérovým poradenstvím zabývá dlouhodobě. Za dosavadních pět let fungování této jedinečné služby prošlo bezplatnými osobními konzultacemi téměř tisíc klientů při více než dvou tisících konzultacích.

Co dělá kariérový poradce?

Kariérový poradce je odborník, který umí pracovat s dětmi, dospívajícími i dospělými napříč profesemi či vzděláním formou individuálních či skupinových aktivit. Kariérový poradce vám podá pomocnou ruku, pokud tápete, kam dál ve svém profesním životě. Bude vaším průvodcem na cestě k lepšímu uplatnění. Většina zájemců o kariérové poradenství v CVV absolvuje tři až čtyři konzultace. Záleží ale pouze na vás a vašem tématu, kolik konzultací budete chtít využít. Poradce je k dispozici zdarma všem zájemcům od 14 let. Tedy i žákům a studentům, kteří zrovna řeší výběr vhodné školy.

Individuálních konzultací můžete využít přímo na pobočkách v regionu. „*Po předchozí domluvě termínu jsme k dispozici na čtyřech pobočkách v Jihomoravském kraji – v Brně, Boskovicích, Hodoníně a ve Znojmě. Stále častěji odpovídáme zájemcům o profesní rozvoj také on-line. Na live chatu při databázi dalšího vzdělávání pomáháme s výběrem vhodného kurzu. E-mailová poradna řeší dotazy týkající se profesního uplatnění,*“ popsala další služby vedoucí centra Hana Rozprýmová.

Udělejte první krok

Objednejte se na nejbližší pobočku CVV. Poradce se vám ozve a v nejbližším možném termínu proběhne osobní schůzka.

Martina Milotová

Kariérová poradkyně – Brno
milotova@vzdelavanivsem.cz
+420 702 157 701
www.vzdelavanivsem.cz

Radka Kučerová

Kariérová poradkyně – Znojmo
znojmo@vzdelavanivsem.cz
+420 727 969 592
www.vzdelavanivsem.cz

Miluše Těthalová

Kariérová poradkyně - Hodonín
hodonin@vzdelavanivsem.cz
+420 702 165 343
www.vzdelavanivsem.cz

Pavla Frňková

Kariérová poradkyně – Boskovice
frnkova@vzdelavanivsem.cz
+420 727 965 847
www.vzdelavanivsem.cz

Charitativní koncert pro Betlém

Již podruhé se v Bořeticích hrálo a zpívalo pro Diakonii Betlém. V neděli 17. prosince 2017 patřil kulturní dům krásným moravským lidovým písním a také koledám v podání CM Jožky Šmukaře a mnoha dalších hostů.

Příjemným odpolednem slovem provázal Jiří Kokmotos z Českého rozhlasu Brno, který celý betlémský koncert odvyšlal na Štědrý den odpoledne.

Výtěžek z koncertu v roce 2016, který manželé Sadílkovi navýšili o dalších 50 000 Kč na celkových 68 500 Kč, byl použit na pořízení 9místného automobilu se speciálními úpravami pro klienty Domova Betlém, a právě tímto automobilem také klienti z Betléma v loňském roce přijeli na druhý ročník charitativního odpoledne do Bořetic. Kromě krásných hudebních zážitků a milých setkání si Betlémští z Bořetic odvezli opět úžasný finanční příspěvek ve výši 26 500 korun z dobrovolného vstupného, a ten opět manželé Sadílkovi navýšili o dalších 50 000 Kč.

Všechny tyto prostředky jsou určeny na velký investiční projekt – vybudování nového domova pro dospělé osoby s tělesným postižením v Kloboukách, který by se měl začít stavět na podzim letošního roku.

Diakonie Betlém srdečně děkuje především manželům Sadílkovým za jejich podporu a chuť uspořádat takovou náročnou akci. Velké poděkování také patří Jožkovi Šmukařovi za přípravu a velkou angažovanost v celé této akci, podobně děkujeme všem účinkujícím, kteří vystupovali bez nároku na honorář, a samozřejmě ČR Brno a obci Bořetice za poskytnutí prostor.

Bc. Jana Lexová, Diakonie ČCE – středisko BETLÉM

Volba prezidenta republiky konaná v lednu 2018

Výsledky naší obce

	Okresy			Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účasť v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
	počet	zprac.	v %						
1. kolo	1	1	100,00	1 033	742	71,83	742	739	99,60
2. kolo	1	1	100,00	1 046	810	77,44	810	808	99,75

číslo	Kandidát příjmení, jméno, tituly	Navrhující strana	Politická příslušnost	1. kolo		2. kolo	
				hlasy	%	hlasy	%
1	Topolánek Mirek Ing.	Senátoři	BEZPP	39	5,27	X	X
2	Horáček Michal Mgr. Ph.D.	Občan	BEZPP	51	6,90	X	X
3	Fischer Pavel Mgr.	Senátoři	BEZPP	97	13,12	X	X
4	Hynek Jiří RNDr.	Poslanci	REAL	6	0,81	X	X
5	Hannig Petr Mgr.	Poslanci	Rozumní	6	0,81	X	X
6	Kulhánek Vratislav Ing. Dr. h. c.	Poslanci	ODA	6	0,81	X	X
7	Zeman Miloš Ing.	Občan	SPO	263	35,58	392	48,51
8	Hilšer Marek MUDr. Bc. Ph.D.	Senátoři	BEZPP	64	8,66	X	X
9	Drahoš Jiří prof. Ing. DrSc., dr. h. c.	Občan	BEZPP	207	28,01	416	51,48

postupující kandidát; zvolený kandidát

Zdroj: www.volby.cz

Zveme vás na následující akce

Velikonoční výstava vín

1. dubna 2018

- zahájení v 9.00 hod
- předávání cen vítězům v 11.00 hod
- cimbálová muzika od 14.00 do 19.00 hod

Občerstvení zajištěno.

Vstupné na akci je pro jednotlivce 300 Kč a pro manželské páry 500 Kč.

V ceně je zahrnuta degustační sklenička, katalog vystavovaných vín s hodnocením, propiska a neomezená konzumace vína.

Informace o akci na tel. 724 964 250 anebo na e-mailu info@republikakravihora.cz, Karel Pilař – předseda vlády SSRKH.

Den otevřených sklepů

26. května

- start v 11.00 hod
- otevřené sklepy 11.00–19.00 hod
- večerní program od 20 hod: Night wine party

27. května

- prodej vín v otevřených sklepech 9.00–12.00 hod

Cena vstupného v předprodeji: 850 Kč přes portál SLEVYMOJEMESTO, **cena vstupného v den akce na místě: 950 Kč.**

V ceně je zahrnuta sklenička, propiska, nosička, id náramek, mapka, volná degustace vín u vinaře, poukázky na nákup vína v hodnotě 400 Kč a večerní doprovodný program.

Informace o akci na e-mailu: palka@modrehory.cz nebo info@republikakravihora.cz, tel.: 724 964 250, 774 364 013.

Fotbalový turnaj O pohár starosty Bořetice

sobota 23. června na hřišti TJ Sokol

Pouť ke sv. Anně

neděle 29. července 2018 v parku u kostela

Tradiční hody

5.–7. srpen 2018 na sóle u KD

SAMI SOBĚ

Z důležitých výročí v tomto roce

V novějších dějinách našeho státu se často v letopočtech končících osmičkou odehrávaly právě ty nejvýznamnější události. Jen si připomeňte roky 1918, 1938 nebo 1948, a dáte mi jistě za pravdu. Nemím na tomto místě zacházet příliš hluboko do minulosti, například až do vrcholného středověku, do časů Karla IV. (který v dubnu 1348 založil pražskou univerzitu a v listopadu 1378, po osmatřicetileté vládě, zemřel). Byla to zajisté jedna z nejslavnějších epoch českého státu, jehož základy byly položeny již v době svatováclavské, nebo dokonce velkomoravské, v 9. století. Těch **osmičkových** výročí by mohl každý historik vypočítat hned celou řadu. Já jsem se však rozhodl omezit v tomto textu jen na události, které se citelně dotkly také našich předků, tedy Bořetičanů v dobách nepříliš vzdálených.

Jako první pamětihodný letopočet bych uvedl revoluční rok **1848**, tedy dobu **před 170 lety**. Dne 7. září toho roku bylo císařským patentem v rakouské monarchii **zrušeno poddanství** i všechny feudální povinnosti, jako robota, desátky a podobně. Stalo se tak ještě za vlády císaře Ferdinanda V. Dobrotivého. Do značné míry bylo uvedené rozhodnutí vynuceno jarními a letními událostmi – březnovým shromážděním ve Svatováclavských lázních v Praze, Slovanským sjezdem a povstáním lidu v červnu tamtéž. A když potom v říjnu vypuklo ještě hrozivější povstání ve Vídni, před nímž se císař se svým dvorem uchýlil do bezpečnější Olomouce, a v listopadu musel Říšský ústavodárný sněm zahájit své zasedání ze stejných důvodů v Kroměříži, byly tím podmínky revolučních změn naplněny. Začátkem prosince 1848 nastoupil pak na trůn Ferdinandův synovec, František Josef I. (1848–1916), za něhož se začalo shora uvedené rozhodnutí postupně uskutečňovat.

V Bořeticích nebyli však ani sedláci, ani chalupníci o těch záležitostech hned náležitě informováni, třebaže je mohli o nich zpravit už poslanci zemského sněmu za náš kraj, Eduard Kornýšl z Trkmance (Rakvic) a Josef Wurm z Klobouk, nebo tehdy založené **Národní noviny** Karla Havlíčka (Borovského). Pan učitel Mělnický z bořetické školy, který tehdy psal školní kroniku, do níž zaznamenával i důležité události z naší vesnice, se o tom velkém přelomu v dějinách našeho venkova ani slovem nezmínil. Je pravda, že veškeré důsledky toho císařského rozhodnutí se začaly projevovat teprve v letech 1849–1853. Tak například k osvobození dosavadních poddaných od roboty a naturálních dávek (vejce, přize apod.) byly ustaveny zemské **vyvazovací komise**, které vypočítaly v každé vesnici podle příslušných urbaniálních rejstříků (*rejster*) pevný vyvazovací plat. V průměru to činilo u púllánků 60, u čtvrtlánků 40 zlatých, u chalupníků, kde se jednalo jen o pěší robotu, v průměru 14 zlatých. Tyto pohledávky museli vesničané splácet ve stanovené lhůtě.

Změnila se i struktura zemské samosprávy, do té doby uspořádaná podle jednotlivých panství čili *patrimonií*. Namísto nich, ovšem jen

s funkcí správní, vznikla v roce 1850 okresní hejtmanství. A poněvadž Bořetice náležely pod **Horní část panství hodonínsko-pavlovického**, připadly k hejtmanství v Hustopečích, zatímco **Dolní část** téhož panství, v níž byly například Čejkovice, Velké Bílovice a také část Podluží, náležela pak k hejtmanství hodonínskému. Úřední záležitosti se tenkrát vyřizovaly obtížně, železnice byla sice již vybudována z Vídně do Brna (1839) a z Břeclavi na sever asi do Studénky a o rok později (1849) až do Bohumína, ale lokální trati, jako ta naše ze Zaječí do Hodonína, byly dostavěny téměř o 40 let později. A tak se do Hustopeč jezdilo na selských povozech s koňským spřežením, na košiňácích, které měly korbu upletenou z vrbového proutí a v ní další dvě prkna na sezení. Do okresního města se však jezdilo kratší trasou, než byla ta železniční: jelo se polní cestou do Pavlovic a pak do Staroviček, odkud se pokračovalo po císařské silnici až do Hustopeč.

Každý *politický* okres se však dělil na několik okresů *soudních*. V našem případě to byly Hustopeče, Židlochovice a Klobouky. Naši předkové jezdili tedy k soudu *nadveselsko-hradskou cestou* a lesem do Klobouk. Nejbližší odvolací instancí byl ovšem soud krajský, se sídlem v Brně.

Ze všech těchto změn, které naši předkové po roce 1848 zažívali, nelze zapomenout na to, že byla ve všech obcích zrušena funkce *rychtáře*, který býval prostředníkem mezi poddanými a vrchností, spíše však služebníkem vrchnosti. V Bořeticích poblíž *multně* stávala zvonička, kde pánský *dráb* svolával zvoněním poddané do roboty. Ta byla časem jako zbytečná zlikvidována.

Představitelem obce zůstal jen purkmistr, který býval nadále volen sousedy a nazýval se *starostou*. Prvním z nich byl v naší rodné vsi čtvrtláník Josef Šumberák z gruntu č.p. 22 v Dědině. Zdejší dvůr náležel se všemi polnostmi nadále c. k. rodině habsburské, a Bořetičané jej proto až do nedávna nazývali pánským dvorem, třebaže v roce 1924, po I. pozemkové reformě, připadl československému státu. Místní bezzemci, podruzi a mladí lidé na jeho pozemcích pracovali po roce 1848 už za řádnou mzdu, nikoliv povinně a zadarmo jako kdysi. Říkalo se tomu *chodit* (rozumí se, *pracovat*) *na panské*.

A v těchto souvislostech musíme tedy vidět význam roku 1848, třebaže je nám časově tak vzdálený. A pokud jde o mne samotného, dotkly se události té doby bezprostředně mého prapradědečka Jana Grůzy, čtvrtlánika na gruntě č.p. 30 v *Dědině*, který byl prvním radním za zmíněného starosty Šumberáka.

PhDr. Antonín Grůza

Prameny:

KORDIOVSKÝ, Emil a kol. *Bořetice v proměnách času*. Bořetice 2013.
URBAN, Zdeněk a kol. *Československé dějiny v datech*. Praha 1987.

Základní škola a Mateřská škola Bořetice, okres Břeclav, příspěvková organizace

Školní rok 2017/2018 je ve druhém pololetí. Prvňáčci již dostali své první školní vysvědčení a pod vedením třídní učitelky Mgr. Miroslavy Herůfkové se naučili pěkně číst, psát i počítat. Pracují se zajímavými pomůckami, pozorují přírodu, učí se anglicky... to vše s chutí a radostí.

V lednu proběhly v naší škole v rámci etických dílen dva programy na téma: **Jsme kamarádi (1. a 2. ročník) a Jak se stát dobrým kamarádem (3.–5. ročník)**. Naši žáci si připomenuli a vyzkoušeli, jak je důležité mít kamarády, pěkně se k nim chovat, jak si udržet kamarádství a co mohou jako kamarádi ostatním dávat.

V únoru nás navštívili žáci 8. a 9. ročníku ZŠ Kobylí, kteří nám předvedli zajímavé fyzikální a chemické pokusy. Na tento program se přijeli podívat i kamarádi ze ZŠ Němčičky.

Žáci 2. až 5. ročníku psali v pátek 18. 3. Matematického klokana. Úspěšné řešitele budeme znát až v době vydání Bořetických listů. Někteří pátáci se také svědomitě připravují na přijímací zkoušky na víceleté gymnázium.

Základní škola je delší dobu zapojena do projektu „Ovoce a zelenina do škol“ a nově do školního projektu „Mléko do škol“. Ovoce i mléčné výrobky dětem chutnají a dodávky jsou pestré.

Ve zbytku školního roku nás ještě čekají třídní schůzky, turnaj ve vybíjené v ZŠ Kobylí, zápis do 1. třídy, Den Země, zápis nových dětí do mateřské školy, 2. část dopravní výchovy, sportovní olympiáda v ZŠ Velké Pavlovice, tradiční exkurze do Prahy, výlet žáků základní školy i dětí mateřské školy, závěrečné vystoupení školy, vyhodnocení soutěže ve sběru papíru i celoročního školního projektu a mnoho dalších akcí. Podrobnější informace včetně bohaté fotogalerie můžete najít na www.skolaboretice.cz.

Za děti, žáky i zaměstnance školy přeji všem čtenářům Bořetických listů krásné jaro a veselé Velikonoce.

Mgr. Ivana Macháčová, ředitelka školy

Zápisy nových dětí do MŠ a ZŠ

Po dohodě se zřizovatelem proběhne **zápis nových dětí do mateřské školy na školní rok 2018/2019 v úterý 15. května 2018 od 10.00 do 11.30 hod** v mateřské škole. Prosíme zákonné zástupce dětí, aby si s sebou vzali svůj průkaz totožnosti a rodný list dítěte. Upozorňujeme, že zápis je povinný pro děti, které do 31. 8. 2018 dovrší věku 5 let a ještě mateřskou školu ne navštěvují.

Zápis do 1. třídy se uskuteční ve čtvrtek 12. 4. 2018 od 13.00 do 15.00 hod v budově základní školy. K zápisu se dostaví rodiče s dětmi narozenými od 1. 9. 2011 do 31. 8. 2012 a s dětmi, které měly ve školním roce 2017/2018 odklad školní docházky. Prosíme zákonné zástupce, aby s sebou přinesli svůj průkaz totožnosti a rodný list dítěte.

Milé děti a vážení rodiče, těšíme se na setkání s vámi!

Kolektiv zaměstnanců ZŠ a MŠ Bořetice

Mateřská škola

Hrajeme si ve školce na řemesla.

Konec ledna a celý únor si děti hrály na řemesla a zaměstnání. Tvořily, vyráběly, zpívaly, tančily, diskutovaly, navštívily pekárnu, květinářství, knihovnu, poštu, myslivnu aj. Došlo i na přípravu a pečení chleba, sázení bylinek (řízkování), aranžování kytek, hry na kominíky, kováře, vědce, malíře, hudebníky i učitele. Protože v tomto období probíhala zimní olympiáda, došlo i na sportovce, trenéry a samozřejmě na školáckou olympiádu. Děti vyrobily vše, co k ní patří – olympijské kruhy, oheň, medaile, stupně vítězů, českou vlajku. Na závěr celého sportování zazněla i česká hymna.

V kroužku „Naši malí badatelé“ se děti staly vědci. Zkoumaly reakce vody se solí (krystalizaci) a malování na černý papír solným roztokem. Nastalé změny mohly děti sledovat každý den a posoudit, co se povedlo/nepovedlo a proč.

Víte, jaký přehled mají vaše děti o vaší práci? Tady jsou jejich odpovědi. Poznáte se?

Víš, kde pracuje tvoje maminka?

Na úřadě pracuje a někdo jí tam chodí – pomáhá tatínkovi ve sklepe – v Pavlovicích a dělají chlebičky s dědou – nevím moc, uklízí,

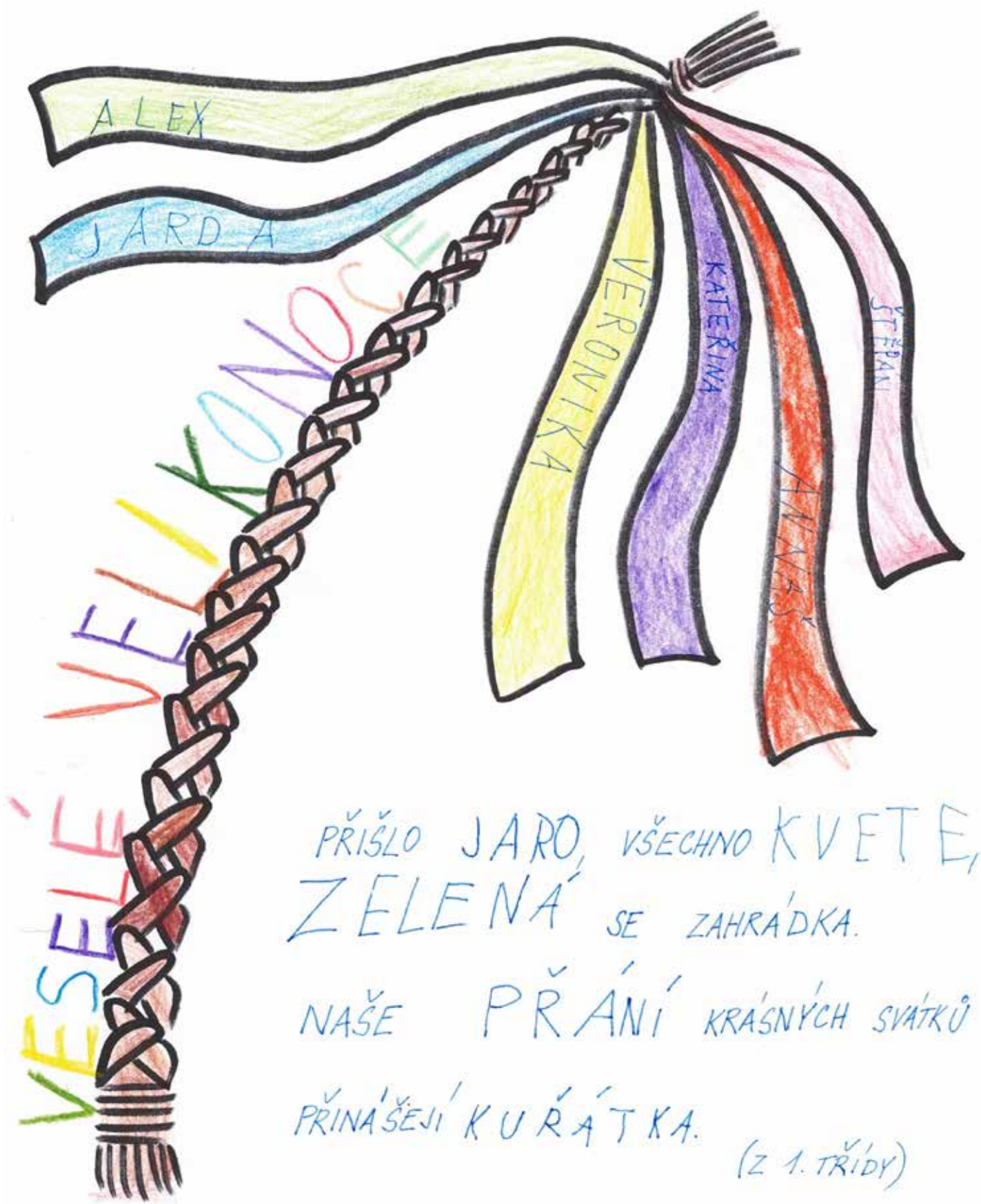
myje podlahu – v Pavlovicích vydělává korunky – asi doma, nebo pracuje v květinářství v Břeclavi – pracuje v Kobylí – v Brumovicích, hlídá děti – já nevím – peče koláče a furt, furt pracuje – pracuje někdy s tatškou v práci – ona pracuje ve sklepe, dělá víno – vaří a někdy jde uklízet pokoje – v Brně, pak bude na Žlutáku ošetřovatelkou a pak – paní doktorku – vysává, nakupuje moje auto – ona vysává a umývá zem, ona tam prodává květiny – dává korunky – vydělává penízky – vozí palety a jezdí s vozíkem – pracuje doma a říkala, že tatínek přijde pozdě – mamka je doma.

Víš, kde pracuje a co dělá tvůj tatínek?

Pracuje u babičky na počítači, aj mamka – chodí do práce a vysává doma a vydělává peníze – dělá chlebičky, strašně výborný chlebičky – pracuje v Brně a taky vydělává korunky – je vinař a pracuje ve vinohradě – dělá víno a obskakuje lidi ve sklepe, když k nám přijdou – pracuje v Kobylí – v Pavlovicích jezdí kamionem – třeba pracuje v práci – v práci, tady v Bořeticích – hlídá psy a mají miminko – s kamionem rozváží dřevo – chodí do sklepa a dělá tam víno s dědečkem a babičkou.

Zpracoval kolektiv učitelek MŠ Bořetice

1. třída

4. třída

Fyzikální a chemické pokusy

V pátek 23. 2. k nám do školy přijeli žáci 8. a 9. třídy z Kobylí a předvedli nám pozoruhodné pokusy. Například si vyrobili „lávovou lampu“, přesvědčili nás, že mouka hoří, předvedli, jak si udělat domácí vonnou svíčku, jak protáhnout vajíčko hrdlem láhve a jak je dostat zase ven, a spousty dalších zajímavých pokusů.

Už se těšíme na příští rok, kdy přijedou s novými nápady.

Barbora Šnajdrová, žákyně 4. třídy

Fyzikální a chemické pokusy v ZŠ

Cestujeme kolem světa

22. února jsme navštívili společně s 5. třídou Ekocentrum Trkmanka ve Velkých Pavlovicích. Program se nazýval: Cestujeme kolem světa. Putovali jsme různými světadíly a poznávali jsme život na nich. Řekli jsme si, jaká zvířata žijí třeba v Evropě, Africe, Asii, Austrálii a v Severní a Jižní Americe. Jaké rostliny se zde pěstují a různé pro nás neznámé poznatky.

V Severní Americe jsme společně s indiány tančili a přivolávali déšť. Nejvíce se nám líbila návštěva Jižní Ameriky, kde jsme si ve druhém největším městě Rio de Janeiro zatančili na světoznámém karnevalu.

Žáci 4. třídy

Fyzikální a chemické pokusy v ZŠ

Školní družina

Od Vánoc už uteklo hodně času a děti se ve školní družině rozhodně nenudily. Po vánočních prázdninách vítaly nový rok tvořením barevných ohňostrojů, které byly k vidění ve školní jídelně. Pak si rozvíjely prostorovou orientaci při dokreslování poloviny sněhuláků. V rámci poznávání polární krajiny vytvořily krásnou polární záři. Další týden zjišťovaly a vytvářely své znamení zvěrokruhu podle data narození a nakreslily krásný narozeninový dort. Nemohlo jim uniknout ani vítání olympijských her a zdokonalování poznatků o olympijských disciplínách a jejich znacích prostřednictvím olympijského kvízu. Po jarních prázdninách si děti navzájem darovaly vlastnoručně vyrobené kamarádké valentýnky a tento týden se pořádal tradiční maškarní karneval plný pirátů, princezen, klaunů, čertů, a dokonce se objevilo i jedno vajíčko a černá vdova. Školní rok ještě nekončí a děti se mohou těšit na další povedené akce a hezké zážitky.

Mgr. Radka Šebestová, vedoucí školní družiny

Maškarní karneval ve školní družině

2. třída

Bořetická babičko,
 vezim pro Tvé vajíčko.
 Bořetický dědečku,
 dej mi prosím krasličku.

Domča

JIRKA
FILDA

JARA

DAVID

Nella

DOMINIK

Tamča

FILIPČEK
VLADKASILVIE
KUBA

ŠIMON

EMČA

Leonka, G.

Veselé Velikonoce

přeje

Z. Štída

3. třída

Máme štěně Matěje

Protože jsme lidé hraví,
máme štěně Matěje a náš Matěj,
ten se baví i když se nic neděje.
Kouše prsty, trhá boty, hryže, hryže
do kůže, zvykne si na trampoty,
vždyť on jinak nemůže.

Ahoj lidi zdraví vás
Mša Huslík. Přeu vám hezkú
velikonoc a kluci pořádně
vyšlehejte holky. Ahoj!!!

Pěkné svátky
přeje Mša Mikulík

Veselé Velikonoc zdraví
Nicolas Dávid.

Velikonoce

Velikonoce jsou sady,
 volá rajíc na sáhrady,
 Maluje se vajíčka,
 připomíná slepička.
 Kluci plešou pomlásky,
 jak se Ladova obrášku.
 Aby mohli bez oholku
 vyšlehat s ní každou
 holku.

nasal

Modrá
 Já mám jaro nejraději:
 s veselými písničkami
 ptáci nebe roznášejí
 po lidích i po zemi.
 Ldá se mi, že s nimi létám
 a se kroužím oblohou -
 dešij, tolik modré je sam,
 že ji rozmist nemohou.

Na světě je spousta dětí,
 mají různou barvu pleti.
 Všichni má však někdo
 rád a všechny si chsejí hrát.
 Máme různou barvu kůže,
 asi se s slunce může
 Každý má svou kůži
 rád, s každým chci
 být kamarád. ❤️

hana

Pěkné jarní dny
 Lukáš

5. třída

POHÁDKY

Máme rádi pohádky ☺

Podle úryvků z pohádek zkuste poznat, které to jsou. Vedle úryvků je pozpátku napsané řešení.

- proč máš tak veliké uši?..... ecludkraK énevreč O
- za hory, za doly, mé zlaté parohy..... kečilomS
-dej mi hrášku, povozím tě na ocásku..... keniluduB
- musíme zachránit Pytlíka..... cenevarm adreF
- na másle smažený, cukrem sypaný..... lvokžilbok O
-hrnečku dost! řav ukčenrH
- jsem malej, ale šikovnej..... anjelm ez anzecnrP
- hej, hou, hej hou..... úkilsaprt mdes a akruhěns
-sáňky samochodky, zavezte mě..... kizarM
-mám rád myšího kožíšku..... eleč an uodzěvh uotalz es anzecnrP
-mám tě ráda jako sůl..... otalz dan lůS
-tváře umouněné od popela..... aklepoP
-to není hlas naší maminky..... hcáktálzúk hcjnšulsopen O
-táhli, táhli, vytáhnout nemohli..... épeř ékilev O
-mlha byla tak hustá, že by se dala krájet..... kečinsokár
-to jenom větříček..... akpuolahc ávokínreP
- a spali a spali..... icčuurB

Věříme, že ano

Tobias

Poznali jste ty krásné pohádky?

Kvíz pro Vás připravili žáci 5. ročníku:

Tereška Kristýna Ronny Samuel David
Sára Filip

Nezapomenutelné osmičkové letopočty

Ten nejstarší (1848) jsem probral v předchozím článku v tomto čísle BL. Avšak naše dějiny byly nabité dramatickými událostmi i v dobách novějších, tedy například v nedávno uplynulém 20. století. Jen považte, léta 1918, 1938, 1948 a 1968, co o nich dnešní školáci, ba co dím, vždyť i mnozí dospělí, co o nich vůbec vědí? Proto jsem se rozhodl věnovat tento svůj příspěvek (v maximální stručnosti) právě těm uvedeným historickým mezníkům.

Rok 1918

28. října uplyne **100 let** ode dne, kdy **vznikla** naše **Československá republika** jako samostatný demokratický a svobodný stát. Jak k tomu došlo? Stručně řečeno, jedním z důležitých kroků byla již 30. května 1918 dohoda celé řady českých a slovenských organizací v USA, k níž došlo z iniciativy profesora Tomáše Garrigua Masaryka, *Pittsburská dohoda*, o spojení Čechů a Slováků v novém samostatném státě. V červnu a srpnu uznaly vlády dosud valčících velmocí, Francie a Velké Británie *Národní radu československou* jako základ příští vlády ČSR. 3. září ji oficiálně uznala i vláda USA.

Předsedou zmíněné Národní rady byl T. G. Masaryk, tajemníkem dr. Edvard Beneš. 26. září, nedlouho po vítězných bojích čs. legií u Doss Alta v Itálii, se ustavila *Prozatímní vláda československá*, kterou vedl prezident T. G. Masaryk a v níž byl Edvard Beneš ministrem zahraničí a Milan Rastislav Štefánik ministrem národní obrany. Tato vláda, dosud sídlící v USA, vydala 18. října 1918 *Washingtonskou deklaraci* o československé samostatnosti. 20. října proběhly ještě krvavé boje československých legií u Vouziers a Terronu ve Francii.

A konečně, 28. října 1918 ministr zahraničí poraženého Rakousko-Uherska, hrabě Andrassy přijímá nótou požadavek osamostatnění Československé republiky, který předtím stanovil americký prezident Woodrow Wilson jako podmínku k uzavření příměří s centrálními mocnostmi a k ukončení války. Téhož dne vyhlásil československou samostatnost i *Národní výbor československý* v Praze, vedený Karlem Kramářem.

Bouře a demonstrace v nastávajícím hlavním městě, strhávání nápisů a symbolů starého mocnářství (císařská orlice), i převzetí vojenské moci tam potrvaly do konce října. V listopadu se však rozhořely územní spory: s Poláky o Těšínsko, se sudetskými Němci v Čechách i na Moravě o pohraniční území, kde usilovali o vytvoření separátních *Deutsch Böhmen*. Tyto spory byly vyřešeny obsazením dotyčných území českým vojskem.

Složitější situace nastala o měsíc později, v prosinci 1918 na Slovensku, kde byla s podporou maďarské armády v Košicích vyhlášena separátní komunistická *Slovenská ľudová republika*. I tam byli vysláni čeští vojáci, kteří se přihlásili dobrovolně, i když se pár dnů předtím vrátili ze zhroutené italské nebo francouzské fronty. Jako můj otec, který prožil první část války na ruské frontě, kde byl v roce 1916 zraněn, ale po uzdravení musil nastoupit do bojů v italských Alpách. A jelikož tu druhou část války přežil bez zranění, dal se začátkem roku 1919 k *dobrovolcům* na Slovensko, odkud

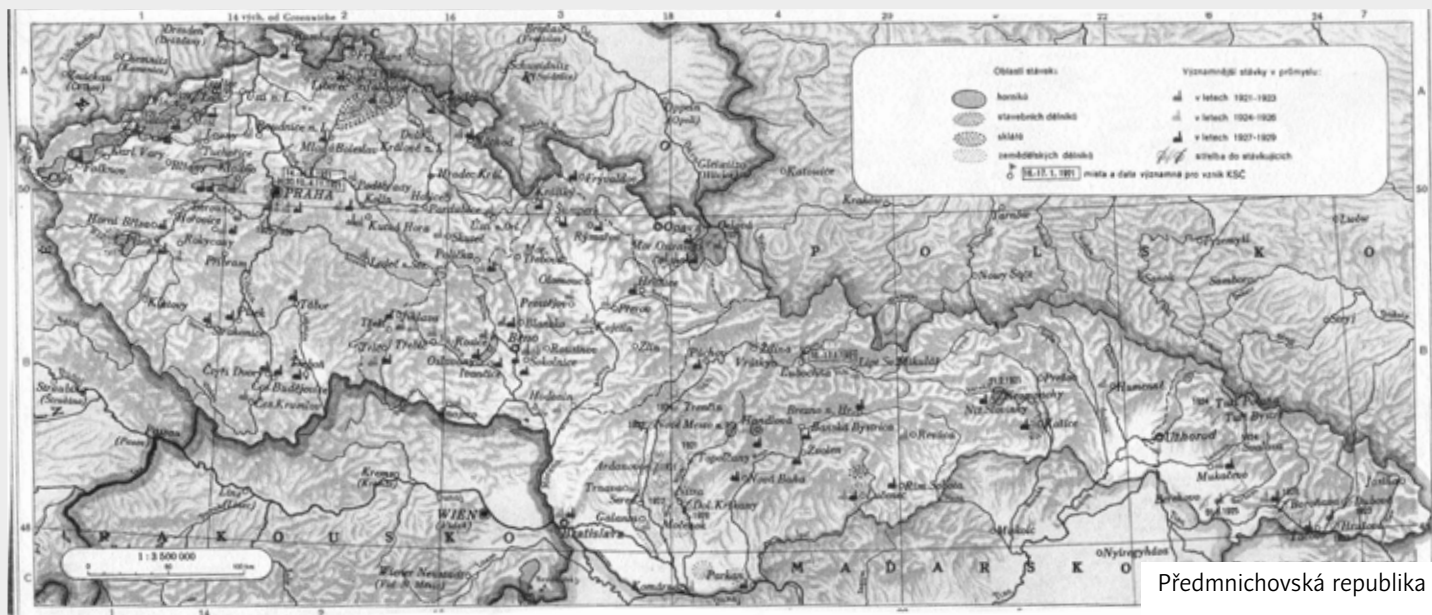
pak Maďary (a v druhé půli roku i bolševiky, kteří si 16. 6. 1919 založili v Prešově *Slovenskou republiku rad*) vyhnali.

T. G. Masaryk se vrátil z ciziny do Prahy 21. prosince 1918 a ujal se svého prezidentského úřadu, který vykonával, několikrát zvolen parlamentem, až do roku 1935, kdy ze zdravotních důvodů abdikoval. Oficiálně byl nazýván *prezidentem Osvoboditelem* a pro nás děti to byl *Tatíček Masaryk*, kterého jsme milovali. Zřetelně si vzpomínám, jak hluboce jsme prožívali jeho úmrtí 14. září 1937...

Územní otázky Československé republiky, kterou tvořily čtyři teritoriální celky – země Česká, země Moravskoslezská, Slovensko a Podkarpatská Rus (dnešní *Zakarpatská Ukrajina*; viz mapku) – se zcela vyřešily až mírovými smlouvami z Versailles (červen 1919) a ze Saint-Germain-en-Laye (září 1919) či později smlouvou z Trianonu (červen 1920). Byl to stát více národností. Většinu představovali Češi a Slováci (tehdy si v pasech uváděli *národnost československá*), pak následovaly menšiny – Němci, Maďaři, Rusíni, Poláci, Rumuni. O této první Československé republice, která byla později nazývána také *republikou Masarykovou* nebo předmnichovskou anebo jen *první republikou*, se říkávalo, že sahá od Jasiny na východě k Aši na západě (což obnášelo okolo 1 000 kilometrů). Neměla však dlouhého trvání.

Ještě slůvko pamětníka. Ne, nemohu si pamatovat rok 1918, narodil jsem se až o 13 let později. Ale jako dítě jsem slyšel vzpomínky rodičů a prarodičů. Můj dědeček Václav Grůza přišel na svět už v roce 1861. Republiku zažil až jako senior a nemohl se smířit s tím, že nová státní hranice (i s celníky) je tak blízko, hned za Břeclaví, zatímco on mohl *za císaře pána jezdat s koňama až do Vidňa bez papírů*. Vozíval tam bez problémů na trh *střešně, marshule, aj hrozny*. Také si nemohl zvyknout na novou měnu, protože k jídlu dostal tenkrát *kus buřta jak ruka, s rohlíkama, nebo guláš s chlebem s pár grejcarů*. K tomu bych ještě poznamenal, že nová československá měna (Kč) byla zavedena až za ministra Aloise Rašína v březnu 1919. Do té doby se platilo rakousko-uherskou korunou (K).

Můj otec, o němž jsem se už zmínil, narukoval do vojenské prezenční služby roku 1912 do dolnorakouské Štokravky (Stockerau bei Wien) ke kavalérii, kde se mluvilo převážně německy, a když nám pak vyprávěl o válce, kam jeho pluk odjel hned v roce 1914, rovnou z kasáren, používal běžně výrazy jako *handgranát* (ruční granát), *kvér* (puška), *mašinkvér* (kulomet), *festunk* (pevnost) a podobně, vše v hovorové němčině, jak byl za těch šest let *vojančení* zvyklý. Ti oba, *stařeček* i tatínek, první republiku přežili, aniž se jim dostala úplně do krve.

Rok 1938

29. září podepsal Adolf Hitler a Benito Mussolini na jedné straně a Neville Chamberlain s Édouardem Daladierem na straně druhé **v Mnichově** dohodu o odstoupení pohraničních území českých zemí (tzv. Sudet) Německu. **30. září** tehdejší československá vláda, s prezidentem Edvardem Benešem a premiérem generálem Janem Syrovým, mnichovský diktát přijala. Od té doby uplynulo **80 let**.

Byl jsem tenkrát kluk školou povinný – žák 2. třídy bořetické obecné školy, na které se skvěl nápis *Masarykova jubilejní obecná škola*, a na ty dny se živě pamatuji. Podrobnější informace jsem získal ovšem až po druhé světové válce, jako student hodonínského gymnázia a horlivý čtenář podobných spisů, jako byly Benešovy *Paměti*. Opravdové vědomí souvislostí jsem nicméně získal až kritickým studiem historie v dospělosti.

Co vlastně *Mnichovo* předcházelo? Mohl bych začít už koncem první světové války, totiž historickou porážkou Rakousko-Uherska a Německa v ní, ale kvůli stručnosti připomenu až datum 30. ledna 1933, kdy v Německu zvítězila NSDAP (*Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei – Národně socialistická německá strana dělnická*), tedy *nacisté*, a německým kancléřem (premiérem vlády) se stal Adolf Hitler. Pod jeho vedením (Němci ho velmi brzy nazvali *Vůdcem, Führer*), dosáhli nacisté v Německu absolutní moci a nasadili své stranické ozbrojené složky SA (*Sturmabteilung, Útočné oddíly*) a později ještě fanatičtější a početnější ozbrojené jednotky SS (*Schutzstaffeln, Ochranné útvary*) k tomu, aby zlikvidovali veškerou politickou opozici a aby, v duchu své zrůdné rasové ideologie, fyzicky ničili všechny občany židovského, cikánského, takzvaně *nearijského* původu.

Pokud jde o ČSR, už v říjnu 1933 založil Konrád Henlein, drogist ze Šumperka, hnutí *Sudetendeutsche Heimatsfront (Sudetoněmecká vlastenecká fronta)*, která šířila u nás beztravně nacistickou ideologii mezi německým obyvatelstvem českého i moravského pohraničí. V dubnu 1934 dostalo Henleinovo hnutí krycí název – SdP, *Sudetendeutsche Partei (Sudetoněmecká strana)*.

Německo samotné se začalo označovat jako *Deutsches*, později jako *Grossdeutsches Reich*, tedy *Říše německá* či *velkoněmecká*, lidově, mezi Čechy prostě jen *rajch*. V roce 1935 porušilo Versailleskou mírovou smlouvu a obsadilo území Sárska. Kromě toho zavedlo všeobecnou brannou povinnost a začalo budovat agresivní armádu,

Wehrmacht. A ve stejném roce oddaný spojenec Německa, fašistická Itálie, jejíž představitel se také uváděl s titulem „*Vůdce*“ (*il Duce*), přepadla téměř bezbrannou Etiopii, Habeš. Bezprostředně před Mnichovem přišel pak takzvaný *anslus* (Anschluss = připojení, anexe) Rakouské republiky nacistickým Německem v březnu 1938. V dubnu 1938 se v Berlíně sešli K. Henlein a K. H. Frank s Hitlerem. Údajně jednali o postavení německé menšiny v naší republice. SdP už zcela veřejně vystupovala s propagandistickým heslem *Heim ins Reich!* (Domů do Říše!). Potom už generální štáb *Wehrmachtu* předložil Hitlerovi plán vojenského přepadu ČSR, s krycím názvem *Fall Grün*.

Pro mírumilovné, hluboce demokratické Československo to byly varovné signály, které se nedaly přehlédnout. Je sice pravda, že vláda té první republiky se spoléhala i na spojenecké smlouvy, na *Malou dohodu* mezi ČSR, Královstvím SHS (Srbové, Chorvaté, Slovinci, pozdější Jugoslávií) a Rumunskem z roku 1921, i na spojeneckou podporu států *Velké dohody* (Velké Británie, Francie) a do jisté míry počítala také s vojenskou podporou SSSR, s nímž uzavřelo smlouvu v roce 1934. Přesto však v dubnu 1936 schválilo čs. Národní shromáždění zákon na obranu státu a vláda dala budovat při hranici s Německem důmyslná betonová opevnění. Byla to poměrně hustá síť krychlových pevnůstek (*řopíků*) s kulometným osazením, zamýšlená jako obrana proti nepřátelské pěchotě. Na místech strategicky zvláště důležitých jim dominovaly velké dělostřelecké pevnosti podélného kvadratického tvaru, s otočnou ocelovou dělovou kupolí nahoře a s dalším, podzemním patrem k ubytování a zásobování posádky. Toto pásmo opevnění z velmi kvalitního betonu, jež nedokázaly zničit ani velké letecké pumy, se táhlo od Bohumína až po Liberec. Do září 1938 se nepodařilo celý systém dostavět, ale ty dokončené pevnůstky a pevnosti, z nichž mnohé jsem na vlastní oči viděl i jimi prošel ještě koncem minulého nebo počátkem tohoto století, na Hlučínsku, kolem Opavy, na Jesenícku, Náchodsku, v Krkonoších a Orlických horách, a žasl jsem nad jejich trvanlivostí. V roce 1938 je však musili naši vojáci bez boje předat německé armádě.

20. května 1938 vyhlásila československá vláda **částečnou** mobilizaci vojska: povolala do zbraně jeden ročník záložníků a také příslušníky technických a speciálních vojsk. V naší obecné škole jsem zaznamenal, že někteří spolužáci byli smutní z odjezdu svých otců na

vojnu a že mezi dospělými se otevřeně mluvilo o tom, že bude válka. Valnou představu jsem tehdy o tom, jako sedmiletý prvňáček, neměl.

3. července byl v Praze zahájen X. všesokolský slet, který pod heslem *Věrní zůstaneme!* se stal velkou manifestací za obranu naší republiky. Během léta narůstalo mezi lidmi napětí, které nemohlo uniknout ani našemu dětskému pohledu. Dospělí mezi sebou vzrušeně debatovali, jestli bude válka, nebo ne.

Není tu dost prostoru na to, abych podrobněji vypsál, co všechno se událo během letních měsíců roku 1938 kolem naší republiky: mise lorda W. Runcimana v pohraničí, Chamberlainova návštěva Hitlera na Berghofu, vznik ozbrojené složky SdP, *Sudetendeutsche Freikorps* a její teroristická činnost v pohraničí atd.

Namísto toho uvedu ještě malou osobní vzpomínku. Byl krásný slunný den 23. září 1938, den, kdy československá vláda vyhlásila **úplnou** mobilizaci. Chodil jsem už do druhé třídy obecné školy, která se nacházela v prvním patře *Nové školy*. Ráno, před osmou, než začalo vyučování, spolužáci mezi sebou vzrušeně diskutovali o tom, jak jejich otcové ještě za tmy spěchali na vlak, aby dorazili co nejdříve k svému vojenskému útvaru. Paní učitelka Buchtová nám pak začátkem hodiny vysvětlila, co je to ta mobilizace a s kým budou naši vojáci bojovat. Někdy po třetí vyučovací hodině se nám to osvětlilo názorněji. Někdo zaklepal rázně na dveře třídy a pak vstoupili dovnitř dva vojáci. Paní učitelka přerušila vyučování a šla ke dveřím, kde zůstali se zdvořilým salutováním stát. Jeden z nich řekl, že k večeru budou potřebovat tělocvičnu v přízemí na ubytování jejich čety. Paní učitelka jim sdělila, kde najdou pana *řídícího*, a vojáci poděkovali, zasalutovali a odešli.

Nezvyklá podívaná se nám naskytla cestou ze školy domů. Toho dne jsem zamířil přes *Multrňu* – že půjdu *Dědinů* a pak *Huličků* k našemu. Jenomže na sóle u obecní hospody bylo plno vojáků a to nám klukům nedalo. Se školními taškami na zádech, začali jsme celé to prostranství obcházet, úplně vyjevení. Vojáci se chystali zřejmě k obědu. Uprostřed stála pojízdná polní kuchyně a z jejího komínku se kouřilo. Vojáci se před ní řadili s lesklými *ešusy*, a když *nafasovali* svoje jídlo, usedali do trávy vedle ušlapaného sóla a pojídali. Pušky měli opodál, postavené v jehlanu. Rádi bychom se byli přesvědčili, co to obědvají, ale ostýchali jsme se. A tak jsme se rozešli do svých domovů. Zato odpoledne, po obědě, když jsem dokončil domácí úkol do *psaní*, vytratil jsem se z domu a *hajdy* k *Luži*. S Tondou Tichým,

spolužákem a sousedem v lavici jsme zamířili po silnici k Pavlovicím, kde se v zátočině okresní silnice za cihlovou stěnou skrývala nevelká vojenská hlídka, s puškami a lehkým kulometem, zacíleným k jihu. Zpovzdálí jsme ji pozorovali a představovali jsme si, jak mohutnou palbou kosí Němce, příjíždějící na motorkách a nákladních autech od Rakouska. Potom jsme se vrátili k Bořeticím. Na prvním *Tálku* pod Halmovou zahradou stálo polní dělo, zamířené na pavlovickou silnici a pečlivě zamaskované lipovými větvemi. Poblíž děla se pohybovala celá jednotka vojáků a na rozložené celtě se leskla pečlivě srovnaná pyramida dělostřeleckých nábojů. A my s Tondou jsme u nich uvázli až do večera. Když jim pak dávali večeri (asi chleba se salámem), dali nám po krajíci *komisárku* (vojenský chléb hranolovitého tvaru), který nám úžasně chutnal, takže jsme tam poseděli až do setmění. Dávno již na bořetické věži odzvonilo *klekání* a na oblohu se vyhoupl měsíc v úplňku, když jsme se konečně odvážili jít domů. Rozcházel jsem se opět u *Luže* – Tonda šel *Jeriškem* a já *za humna*. Doma mě tenkrát čekal výprask, jak jinak?

Vojáci se u nás zdrželi celkem osm dní. Pak se začala naše armáda (mnozí vojáci se vztekem a rozhořčením) stahovat od státních hranic do vnitrozemí, do příslušných kasáren. S ní zároveň proudily do bezpečí také řady českých usedlíků z převážně německých vesnic a měst. Utíkali před násilím a terorem, který tam *henleinovci* rozpoutali v posledních měsících, a také ze strachu před německou armádou, jež měla podle plánu při mnichovské dohodě (či spíše diktátu) obsadit tisíce čtverečních kilometrů našeho pohraničního území definitivně do 8. října.

Situace využili i Slováci, kteří se prohlásili, dosud v rámci ČSR, za autonomii, takže po Mnichově se naše druhá republika neboli *po-mnichovská*, okleštěná o rozsáhlá území, psala jako *Česko-Slovenská republika* (viz druhou mapku).

5. října abdikoval prezident Beneš a o 14 dnů později odjel do Velké Británie. 11. října se ustavila autonomní vláda Podkarpatské Rusi. Mnichov tak znamenal tragický přelom v dějinách našich národů.

PhDr. Antonín Grúza

Prameny:

URBAN, Zdeněk a kol. *Československé dějiny v datech*. Praha 1987
Školní atlas československých dějin. Praha 1971.

Byli skutečně blbci...

V posledním čísle jsem se ptal, jestli naši potomci po objevení hald skládek s plasty, které dnes nikdo nerecykluje, o nás řeknou, že jsme byli blbci. Pokud si někteří občané chtěli na tuto otázku odpovědět, ale nejsou si jisti, tak už nemusejí váhat.

Odpovím si sám: ano.

Určitě to řeknou. Ale na rozdíl od nás budou moudřejší a historie je naučí, že ne každé velké rozhodnutí je moudré a že každý velký objev přináší do života lidí nejen dobro, ale i zlo.

Nejprve to dobro v oblasti plastů. Bezpochyby jsou většinou praktičtější než obaly dřevěné nebo papírové. Nerozbijí se jako obaly skleněné, jsou lehčí než obaly plechové. Ve většině případů jsou i levnější a jednodušší na výrobu. Vždyť jde o závěr zpracování ropy v mohutných technologických celcích. Té ropy, který vyhnala arabské národy z bídy a feudálních tradic. Jen se honba za dolarem či korunou nesmí přepísknout a využívat plasty na všechno. Tedy i tam, kde se dá použít stejně dobře papír a sklo. Myslím tím neprodyšné sáčky div ne na každý rohlík zvláště, polystyren na vyplňování balíků a podobně.

A jsme u toho zla.

Samotná bible a taky korán či talmud nás učí, že ďábel se nejprve vyskytuje v té lákavé naporádké a přijatelné podobě a pak člověka ošálí. Nechci tvrdit, že plasty jsou dílo ďáblovo, ale vypadá to podobně. Pomiňme to, že při každé chemické výrobě vznikají odpady a zbytky, které se musí drazo odstranit anebo zatěžují životní prostředí. Většina tzv. tvrdých plastů má ale po prvním použití slabé nebo dokonce žádné další využití. Melou se jako přísady a plnidla do hmot pro stavbu silnic, popř. panelů. Všeho však do času a pánbu navěky, říkají naši věřící spoluobčané. Co když tyto plasty nikdo nebude chtít, tak jako je tomu od 2. pololetí roku 2017? Dát je do země nebo spálit? Dát do země bude pro naše potomky za 100 a více let katastrofa. Spálit? V republice je málo spaloven a ty, co máme, nemají kotle stavěné na tak vysoké teploty, které plast spálí bez zatížení životního prostředí. Nejsme ve Švýcarsku. A naše i zahraniční továrny

chrlí nerecyklovatelné plasty dál, zahraniční supermarket je s radostí tlačí do našich domácností.... Přímořské státy je dál likvidují v moři a vrací nám je po kouskách v rybách a mořských plodech přímo do našeho organismu.

Byli tedy naši předchůdci a my s nimi v rozhodnutí o plastech blbí, nebo ne? **Nebyli**, protože bližší košile než kabát. Plasty přinášely zisk podnikům a růst národního důchodu.

Současně **byli**. Protože včas nezjistili, kdy plastové zlo už převyšuje jeho dobro, a nenašli včas řešení. Nové recyklovatelné plasty stále chybí a nic s tím neudělá ani politický příkaz EU, že po roce 2030 se už musí vyrábět jen plasty recyklovatelné. A novou moderní spalovnu v ČR vidíme méně často než Vánoce.

Lidé mající rádi konspirační teorie v tom už možná vidí lobby nadnárodních farmaceutických firem, které si tak připravují tučné zisky na konec tohoto století. Mně to ale připomíná jinou paralelu. Horší. Legendární starý Řím nezlepšoval podmínky pro pěstování potravin v koloniích a náhradně to řešil zvyšováním počtu vymahačů daní a potravinářských surovin – vojáků a úředníků. Tak dlouho, až civilizované lidi na jeho území nahradili necivilizovaní barbaři. Ve skutečnosti chytřejší Germáni. Dnes bychom ty barbary mohli nazvat mutanty. A rozklad plastů v přírodě mutacím opravdu prospívá.

Přesto na konci tunelu svítí světýlko. Dokonce dvě. Ze solí prvků zvaného uran se dají prý vyrobit plastické hmoty vícekrát lehce recyklovatelné. A z tvrdých plastů se mají v budoucnu stavět nové silnice. V létě na nich nepoteče asfalt a po zimě z nich nebude tankodrom. Jen abych se toho při operativnosti EU dožil.

Ing. Petr Zemánek

Jarní tání

Oldřich Damborský (2011)

Jsem jako jarní tání,
když dotkneš se mne horkou dlaní,
zurčím pramínky něžných slov
s pírkou sněžných sov.
Sněženky tvého úsměvu Vesny
zaujmají celý můj vesmír.
Bílá bříza tvého těla
k večeru ke mně
přiletěla.
Odvezl tě první ranní autobus
zůstalo po tobě jen
malé jarní blues.

Jarní autobus

Oldřich Damborský (2014)

Zase na dráty vzlétly jiříčky,
granáty pampelišek doutnají,
v očích máš šibalské jiskřičky,
když dám do tvé dlaně svou
v autobuse potají.
Ten autobus je pomalován květy
jako v šedesátých Děti květin,
my se nedíváme, co bylo předtím.
Vítr rozhoupává tulipány jako kastaněty.
Ten autobus veze nás do krajiny Iluzí,
kde jsou stromy z čokolády
a duhové papoušci něhy v haluzích,
tam si postavíme ze zrnků slov nové hrady...

Velikonoce – tradice a zvyky

Tak se mi zdá, že ze všech velikonočních zvyků se dochovala už jenom ta pomlázka. Snad je to důsledek neustále se šířícího ateismu, bezbožectví. A u pomlázky se přece odkazuje na její ještě pohanský původ. Jenže Velikonoce jsou největší křesťanské svátky. Mají tedy už dvoutisíciletou tradici, na niž se během staletí navijely různé zvyklosti.

Souvislost těchto velkých církevních svátků (*veliká noc!*) s příchodem jara není každému zcela zřejmá. Velikonoce se totiž slaví každý rok „jinak“, ale vždy to bývá v údobí od 22. března do 19. dubna, a sice podle pravidla, že to musí být v první neděli po jarním úplňku. To pravidlo vyplývá ovšem z lunárního, nikoliv ze solárního kalendáře (tím se dnes řídí téměř celé lidstvo). Ten starobylý lunární kalendář je odkazem dob biblických, přesněji řečeno, jeho původ musíme hledat již ve staré Babylónii. Dalším pozůstatkem lunárního kalendáře je náš český název těch 12 časových dílů jednoho roku – *měsíc*, totožný s názvem toho nebeského tělesa, které je oběžnicí naší Země. No, pak také existence ještě kratšího časového dílu, než je měsíc, a to je týden, členění času, písemně doložené také již v Písmě svatém: v první knize Mojžíšově, zvané *Genesis*, a to hned v první kapitole, kde se píše o stvoření světa. Týden je vlastně doba trvání jedné ze čtyř fází Měsíce, *nov*, *dorůstá*, *úplněk*, *couvá*. To jen tak na okraj.

Pro každého katolíka je nezbytnou předehrou Velikonoc doba 40denního půstu. Ta začíná Popelační středou, která letos připadla na 13. únor. Jméno má od toho, že věřícím v kostele udělal kněz *popelce* – udělal jim na čele křížek palcem obarveným jemným svěceným popelem z tákku. Popelační středou skončil se svým nespoutaným veselím *masopust*, jemuž se všeobecně říkalo na Slovácku *fašank* (z německého *Fasching*), v Čechách i *karneval* (z italského *carne vale*) nebo v našem kraji ostatky. Typické ostatkové jídlo byly smažené koblihy nebo boží milostě z listového těsta. V následné postní době mysleli však Bořetičané spíše na věci vážné, jak dokládá slovo *postnica* nebo *postnica*, čímž se rozumělo důkladné okopání vinohradu na začátku jara, ještě v době předvegetační, a to byla právě doba předvelikonočního půstu. Musím ještě dodat, že v tu dobu spadá celkem šest *neděl postních*, z nichž ta pátá nese ovšem jméno Smrtná či Smrtná, protože v evangeliu této neděle Kristus mluví k Židům o překonání smrti. Všechny kříže a obrazy ukřížování v kostele byly toho dne zahaleny fialovými rouškami a mládež podle starého zvyku *vyňásla Smrtku* aneb *Mořenu*, symbol nemoci a smrti a také konce zimy, do potoka, s obřadným zpěvem. Bývalo to zvykem i v našem kraji.

Šestá (poslední) neděle postní se odedávna nazývá *Květnou*, protože v evangeliu příslušné mše se píše, jak Ježíš přijel do města Jeruzaléma na oslu a dav lidí ho vítal tak, že prostíral na cestu svá roucha a usekané *ratolesti* (větvičky) stromů. V Jeruzalémě v ten čas už kvetly olivovníky a datlové palmy, a proto je v misálu přede mší na Květnou neděli zapsáno jen stručně: *svěcení palm*. U nás bývají však k dispozici jen *kočičky*, jak se říkalo prutům rozkvetlé jivy. Každý se snažil na Květnou neděli vzít celý svazek do kostela, aby je kněz posvětil. Posvěcené kočičky se pak dávaly doma ke kříži, ale ve starších dobách se věřilo, že mají zázračnou moc: jednotlivé pruty se zastrkávaly do půdy na poli s obilím, aby vyrostlo do bohaté úrody a jednotlivé *kočičky* (květy) se dávaly polknout dětem při bolesti v krku. Ještě jeden věcný údaj – Květnou nedělí se začínal *Svatý týden* a při

mši se poprvé v něm (česky) četly, zpívaly či dramaticky inscenovaly *pašije*. To slovo je odvozeno z latinského nadpisu příslušného textu: *Passio Domini nostri Jesu Christi* – to jest *Umučení našeho Pána Ježíše Krista*. Bylo to z evangelia svatého Matouše. Za mých mladých let byly pašije, zpívané na kůru bořetického kostela převážně mužskými hlasy, skutečně hudebním zážitkem. Odpoledne, před *požehnáním* se konávala pobožnost křížové cesty, postupně u všech 14 obrazů rozvěšených na stěnách kostela s jednotlivými *zastaveními*.

Pašije se četly ještě při mších v dalších dnech Svatého týdne: v úterý podle svatého Marka, ve středu podle svatého Lukáše, a v pátek podle svatého Jana. Čtvrtek ve Svatém týdnu se nazývá *Zeleným čtvrtkem*, neboť v evangeliu se tohoto dne připomíná poslední večere Páně, po které Ježíš odešel rozjímat do zeleně zahrady Getsemanské, kde byl pak, po Jidášově zradě, zajat a uvězněn. Při zelenočtvrteční mši se v části *Gloria* rozezněly na věži kostela všechny zvony, ale po chvíli zmlkly a neozvaly se až do sobotního *Vzkříšení*. Říkalo se: *Zvony odletěly do Říma*. Místo obvyklého zvonění (*Anděl Páně*, *klekání*) chodili po tři dny *Dědinů* malí i větší kluci s *klepačama* (s *hrkačkú*) a podobný velký dřevěný nástroj hrkal v příslušnou dobu i z věže kostela, roztáčený ministranty. Ke čtvrtečnímu obědu nesměl chybět zelený salát nebo aspoň špenát. V některých krajích se pekly také *jídáše*.

Na *Velký pátek*, ve tři hodiny odpoledne si všichni křesťané připomínají ukřížování Ježíše Krista na Golgotě, popravčím pahorku u Jeruzaléma. Byl jsem tam v roce 2012 a měl jsem možnost ta svatá místa na vlastní oči vidět. Absolvoval jsem Křížovou cestu v uličkách starého města, kde u každého zastavení stojí menší nebo větší kaple a dnešní turista si rád odpočine v jejím stínu, i když kráčí rozpálenými uličkami, plnými tržního lomu, pachu a křiku, jen tak s batůžkem, nikoliv s těžkým cedrovým křížem na ramenou. – Vraťme se však do bořetických zaslých časů. Podle pověry se na Velký pátek otvírají podzemní poklady, jak o tom krásně napsal Karel Jaromír Erben v jedné básni své Kytice. S tím byl spojen starodávný zvyk – v tento den neorat, nekopat, ani nijak nepracovat s půdou. Mládež měla vyběhnout ráno bosa do orosené trávy, aby měla po celý rok zdravé nohy, a také v zahradě zatřást ovocnými stromy, aby hodně plodily.

V kostele byl toho dne boční oltář, na němž o Vánocích stával veliký betlém s mnoha figurami, upraven na *Boží hrob*, s velkou sochou ležícího mrtvého Ježíše. Ráno se sloužila jen neúplná mše svatá (bez *Proměňování*), zato však se zpěvem pašijí podle svatého Jana, ale bez doprovodu varhan či jakéhokoliv hudebního nástroje. Ministranti u oltáře používali místo zvonků jen klepáče. Toho dne odpoledne se před třetí hodinou konala v kostele ještě pobožnost *Uctívání svatého Kříže*. Na dlažbu před hlavním oltářem, z něhož odstranili antependium (ozdobné pole před oltářem) a ubrusy a na němž otevřel kněz tabernákl (svatostánek) a odnesl z něj monstranci i ciborium (nádobu k uchovávání hostií), položil velký nástěnný kříž, zbavil jej zahalující fialové roušky a věřící, klečící v kruhu kolem, se s ním hlasitě modlili zvláštní modlitbu Triasagon a pak každý uctivě políbil ležící kříž.

Sobota před Velikonocemi se nazývá *Bílou sobotou*, snad proto, že hned ráno světil kněz před kostelem oheň, zapálený křesadlem, dále pak pět kadidlových zrn a velkou velikonoční svíci (*paškál*), do které ta zrna zasadil v křížovém rozvržení. Kněz pak, namísto mše, čte dvanáctero *Proroctví*, což jsou dlouhé texty ze Starého zákona, z pěti knih Mojžíšových (*Pentateuch*), počínaje textem o stvoření světa z knihy Genesis. Poté, ale jen ve farních kostelech, se světila křestní voda, přímo ve křtitelnici. V pozdním odpoledni se pak konávala slavnost *Vzkříšení*, s průvodem po návsi nebo jen kolem kostela. Mládež si k této příležitosti oblékala již „letní“ slavnostní kroj – mládenci vyšívané *košule enom s kordulú, děvčice tenký rukávce s krejzlem*. Bývala to však zkouška otužilosti, i když si vespod oblékli teplé prádlo. Ale nálada bývala slavnostní, protože při průvodu zazněly všechny zvony, hrála hudba a všichni zpívali radostnou velikonoční píseň s jásavým *aleluja*. V průvodu šel kněz s monstrancí pod baldachýnem (nebesa), jehož čtyři žerdě nesli obecní radní, zatímco bořetický starosta nesl před *nebesama* dřevěnou sochu *Krista Vítězného*. Tak nějak to bývalo ještě před válkou...

V neděli velikonoční, na Boží hod (letos připadá na 1. dubna), se při slavné mši svaté světily pokrmy, ty, které si věřící přinesli v uzlíku z vyšívaného šátku a položili na velký stůl před oltářem – koláčky nebo i vařená vajíčka. Po návratu z kostela se doma připravoval hodový oběd, obvykle pečené kůzle z domácího chovu. Ve starších dobách to bývalo, po způsobu biblickém, pečené jehňátko.

V pondělí vstávali všichni bořetičtí chlapci, od pěti do 20 let věku, brzy, aby přistihli děvčice doma ještě neoblečené, šli přece *na šlaháčku*, tedy na pomlázku. Tě se v některých moravských krajích říkalo *mrskut*. Na *šlaháčku* musel každý kluk vyrazit s čerstvě upletenou *žilou*, až z osmi vrbových prutů, a se sotůrkem na vajíčka v ruce. Malí kluci dostávali za pomlázku (kdysi se věřilo, že tím šleháním se z dívčího těla vyženou všechny neduhy a starší ženské tělo se *pomladí*, omladí) obvykle jen barvená vařená va-

jíčka, ale dospívající *šohaji* obdrželi už vajíčko zdobené, nejčastěji *rejsované*, tedy s bílou ornamentální kresbou, vyškrábanou v barvě zahrocenou zlomenou ocelovou břitvou (jak to dělávala moje sestra Marie): tato pracná technika umožňovala provést na vajíčku velmi detailní kresbu, ba i nápisy, s věnováním očekávanému *šlaháčci* a podobně. Takovou *kraslici* nám po pomlázce bylo líto sníst jako ostatní, jen obarvená vařená vajíčka, a proto se pak takové rejsování dělávalo už jen na *výfukách*, na vajíčku, ze kterého byl obsah (bílek se žloutkem) vyfouknut malými protilehlými otvory. Když jsme pak s bratrem Jarou chodili *na šlaháčku* trochu dál od naší uličky, přinesli jsme si domů i vajíčka, zdobená nalepovanými slámovými ústřížky nebo obarveným tekutým voskem. A přeli jsme se, kdo dostal krásnější.

Velikonoční pondělí bývalo svátkem hlavně pro chlapce a jinochy. Ta dospělejší chasa chodila *po šlaháčce* hromadně, až po mši, s obrovskou *žilou* a prádelním košem na vajíčka. Ta vajíčka jim dávaly svobodné i vdané ženy v syrovém stavu, aby je mohli prodat a zaplatit si hudbu a taneční sál na velikonoční zábavu. Brali jako dary samozřejmě i peníze a neodmítli ani skleničku slivovice, ale ty konce bývaly někdy tristní. Méně odolní jedinci se ohlíželi po silné kávě nebo dokonce po gauči, na němž by si chvilku spočinuli.

O velikonočním úterku nemusím tolik povídat. Sem tam se sice na ulici objevila skupinka děvčátek se *žilami* a s křikem: „*Naša platí!*“ se vrhla na kolemjdoucího kluka – ale nemělo to už tu úroveň jako naše pomlázka.

PhDr. Antonín Grůza

Prameny:

SCHALER, Marian, ed. *Římský misál*. Praha 1947.

ŠEBESTOVÁ, Augusta. *Lidské dokumenty a jiné národopisné poznámky*. Praha 1947.

Jen tak

Oldřich Damborský (1999)

Žít svůj život naplno,
cuchat se jejími vlásky jako
hebkou bavlnou,
za větrem pravdy netočit se
jako korouhvička,
slíbat slzy na jejich víčkách.
Každý kalný den
vyhlížet zlaté slunce,
chytit metafory největšího
sumce.
Nedávat kamenné rozumy,
jen rozumět sobě,
jen tak přivonět ke květu
kurkumy
a vysmát se každé zlobě...

Svatá Trkmanka

Oldřich Damborský (2015)

Na říčce Trkmance krajky splavu
zelené boa obou břehů na krku,
bílý náhrdelník mostu na oslavu,
že milenec Duben se dal do úprku.

Splašení koně času se valí dál a dál,
přítom zprávu mailu polkne vteřina,
škoda těch minut, kdy jsem tě nelíbal
na klopě saka mi pomalu uvadá jiřina.

Staletá lípa s květy rozdává svoje čaje
hojivě a svěží jako dobré vlídné slovo,
ty hraješ na mou duši jako na šalmaje
a oblohou bílí Pegasové mraků plovou.

Zlozvyky a přednosti

Oldřich Damborský (1986)

Sníh vyplazuje
naposledy své jazyky
na Vesnu,
zkouší na ni své zlozvyky,
ještě ji zmrazuje
pohledy posledních
mrazíků,
paprsky se odrážejí ve sklence
koktejlu vánku a opojení
a Vesna tvrdí,
že do větru není,
a štráduje si to s vlasy
dlouhých jív
kolem oněmělých tulipánů.
Miláčku,
hoď smutky do kopřiv,
možná se protancujeme
až k ránu.

Kde máme ulici Bořetická

První ulici pojmenovanou po naší obci máme v Brně na sídlišti Vinohrady (v hantecu jsou to „Vincky“). Při projektování bylo rozhodnuto, že všechny ulice budou pojmenovány po vinařských obcích na jižní Moravě. Výstavba tohoto sídliště začala v roce 1981 a ukončena byla o osm let později. Dnes zde žije asi 13 000 obyvatel. Samosprávnou se staly v roce 1990. Prvním starostou byl pan Černocký. Spolu s ním a několika dalšími starosty jsem stál u zrodu květinových výstav vín, s vzorky vín ze všech vinařských obcí, podle kterých jsou zde ulice pojmenovány. První byla v roce 1991. Bořetice ji obleslaly více než 100 vzorky. Bořetická degustační komise, která musela za výborný guláš obdovat 100 vzorků, byla ve složení: Václav Lůbal, Antonín Dufek, Květoš Bíza, Bohumír Kuchyňka a František Ručný, který je tam také vezl autem. Podle složení degustační komise si můžete představit, že celou cestou z Brna do Bořetic se zpívalo a pro velkou žízeň byla první zastávka v hospodě U Linhů.

Součástí výstavy je vždy setkání starostů, podle jejichž obcí jsou ulice pojmenovány. Od roku 1991 jsem se zúčastnil všech košťů mimo jednoho, na který jsem přijel místo soboty v neděli. Na ulici Bořetická žije také několik našich rodáků a občanů. Současným starostou a také našim přítelem je PhDr. Jiří Čejka.

Druhou ulici Bořetická máme v městské části Prahy v Horních Počernicích. Je to jen krátká ulice s několika činžáky, vedoucí do polí. Dostala se mně do rukou poměrně obsáhlá kniha Pražské ulice, ve které je k heslu Bořetická napsáno, že Bořetice jsou malá vinařská obec s dlouholetou vinařskou tradicí a již od 90. let mají „družbu“ s městskou částí Horní Počernice. Skutečně se tam naše obec prezentovala výstavou vína, kroji a početnou delegací na jejich kulturním setkáním Na Chvalech. Jejich dlouholetý starosta pan Liška často zajížděl do Bořetic.

Díky němu máme v Bořeticích originální výzdobu. Tehdy byly desítky plastových krav v surovém stavu rozmístěny po Praze a umělci, i prezident Havel je barvami, nemletou kávou atd. pro charitativní akci vyzdobili. Pak se dražily pro charitu, a tak jednu nepoužitou pan Liška získal v bazaru za 25 000 Kč (vymalované byly v dražbě s vyvolávací cenou 250 000 Kč). Pan starosta ji dal do školy, kde ji ve výtvarném kroužku děti přetvořily na „Českou stračenu v proudu listí z vinohradu“ (neboť jsme ji nechtěli fialovou). Dnes je ustájena před hotelem Kraví hora a byla panem starostou a našim hejtmanem pokřtěna na „Burčinku“.

Václav Petrásek

Sluneční smích

Oldřich Damborský (2013)

Zase je tu pruhovaný Březen
jako zebra s žlhaním sněhu
a čokoládových hrud,
cirkulárka něhy do milenců
ostře řeže,
a kdy skončí konec příběhu,
Bůh suď.

Poštolka vykrajuje
v obloze modré kruhy,
z révy kapou slzy
mízy.

Možná se setkáme na konci duhy,
šťastní bezstarostní
prostě – easy.

Hladím tvé havraní vlasy,
nestihly uletět do studených
krajin lhostejnosti,
mobil hlásí zprávy o počasí,
všude sluneční smích
a my mezi ním
zvaní hosti.

Po úpatí lesa

Oldřich Damborský (2010)

Bílý prst boží
kapličky pod lesem,
někoho život složí
jiného povznese.

Jdu po úpatí borovic
stezkou pro srnky
a zajíce,

nechci vůbec nic,
jen opojný vzduch
dýchat nejvíce.

Krahujec krouží
a hledá svou myš,
vrabci pijí z louží
a ty někde v dálce spíš.

Tvá odpolední siesta
na jihu Moravy,
zlatému slunci
postavit piedestal
a své smuténky
vesele pozdravit...

Dubnový sonet

Oldřich Damborský (2016)

Smaragdová stébla se pohupují
v křišťálovém dubnovém větru,
jsi chlap a už máš najeto pár kilometrů
v krajinách, kde plavé dívky plují

a běželi jste alejí vzrostlých topolů
pak tě poháněl kupředu jiný hlas,
všechno se míhalo rychle, Času napospas,
největší devíza je být stále pospolu.

Už zase jiné havraní vlásky cucháš,
řička Trkmanka se oblékala do krajek,
nemusíš být kněz a nemusíš nosit kolárek,

abys věděl, že k lásce musí být kuráž,
tak trochu pokora a srdce otevřený,
třebaže muži jsou z Marsu a z Venuše ženy...

Jak jsme budovali bunkr

Pavka Korčagin a jiní fenoméni tehdejší doby milovali školu. My, na rozdíl od nich, jsme měli daleko nejrádějc prázdniny, páč se nemusí do škoie, může se ráno vyvalovat v posteli a nemusí se obávat vejprasku, že nemá úlohu. Tudíž jsem z toho celý takový spokojený.

Před domem se ozvalo zapískání, což je znamení naší party, že mám jít ven. Na ulici již stál celý velitelský štáb naší armády, a to velitel Cyrda, dále Milan, Zdeněk, Lojza, Jarda, já a malý Vašíček, páč ho měl jeho bratr Jarda na hlídání. Seděli jsme si pod ořechem na starým váli a vedli jsme vážné řeči a velitel Cyrda pravil. „Co je to za armádu, když nemá vlastní bunkr.“ A tím zapálil v nás obrovské nadšení, neb každý musí uznat, že bez bunkru to prostě nejde. Tak jdeme na to, zvolali jsme nadšeně. Načež každý skočil domů pro nějaké to nářadí a vyrazili jsme do Komárku, neb pouze zde může být vysněná základna naší armády, bunkr. Ono totiž není bunkr jako bunkr. Ten náš musí být tajný, bezvadně maskovaný, neb budeme zde ukryvat naše zbraně, tajné vojenské dokumenty, a hlavně kořist válečnou. Chalupňáci pak určitě vyšlou své špehy, stejně jako my vysíláme své, bychom zjistili, kde mají bunkr oni. My už to víme, páč náš průzkum v sestavě polní maršál Cyrda, major Milan a plukovník Jarda s jejich malým Vašíčkem, co ho měl na starosti, vyrazili neprodleně do Rasovně, neb tušili jsme, že ho zde najdeme. Průzkum dopadl dobře. Bunkr byl nalezen, leč nebylo možné ho ihned poničit, páč si malý Vašíček práskl do katí a bratr jeho, plukovník Jarda v bezradnosti kolem něj obíhal, nevěda, co činiti, nemaje papír, zatímco Vašíček řval jako tur, jsa pucovám lopuchem a různými travinami. Řval i plukovník, neb si potřísnil prsty a vody nemaje, zakoušel hrozná muka. Bylo však nutno bez ohledu na okolnosti okamžitě zdrhat, neb jejich řevem hrozilo prozrazení a krutá pomsta Chalupňáků.

Druhý den, hned ráno jsme začali budovat bunkr. S malýma rýčkama na řepu jsme začali hloubit hlavní chodbu a tu pak rozšířili do krásné místnosti. Do stěn jsme si vyhloubili malé výklenky, jako okýnka na uložení zásob, a protože naše nadšení neznalo mezí, začali jsme z domova tajně nosit všelijaké věci potřebné. Tak jsme záhy měli soupravu nejrůznějšího nářadí, bezvadně uloženého. Vprostřed starý stůl i se židlemi. Což se nám náramně líbilo. Vtom zaslechli jsme signál hlasu sovy a hlídka oznamovala, že sem jdou holky. Kolem šly jako na procházku Bohunka, co ji všichni milují, se svou kamarádkou Emilkou a dělaly, jako že nás nevidí, ale my jsme dobře věděli, že nás vidí. Tak jsme zavolali: „Kam panenky, kam jdete?“ a oni nám odpověděly: „Co je vám po tom, blbečci?“ Načež jsme je zvali, aby se šly podívat na naše dílo, a Bohunka na to, že neví a že se jim nechce, že by se mohla umazat, a že jí maminka zakázala kamarádit se s kluky. Načež souhlasila, tak tedy jo. My hoši jsme poskočili radostí, neb ji všichni tajně milujeme. Načež nám holky slíbily, že jenom na chvíli, a my na to, že to chápem. S velkým zájmem si prohlížely naše dílo. Emilka navrhla, že by to chtělo ještě nějaké záclony, a Bohunka, že by se hodil i nějaký kobereček a do rohu gauč. Načež zločinec Dvořáček suverénně konstatoval, že je to pro něj maličkost, to zařídít, a že klidně dodá i jídelní soupravu i s těma malýma kávovými hrnečkama. Bohunka se na něj usmála, pohladila ho po tváři, pravíc: „Seš borec.“ Díky čemuž se zatvářil jako zamilovaný blbec a všichni hoši žárlice zlostně zatnuli pěsti, cítíce vůči němu prudkou nenávisť. Pak holky říkaly, že by to chtělo něco na vaření, páč jíst se musí, jinak hrozí chudokrevnost a jiné nemoci. My na to že jo. Někaj ten šporhelt se najde a navrhli jsme jim, zda mohou v naší armádě dělat samaritánky, neb

je to funkce velmi důležitá. Bohunka se vykrucovala, že ještě neví a že se musí rozmyslet, ale Emilka se rozhodla, že do toho půjde, a tak se přidala i Bohunka. Načež jsme byli armádou kompletní.

Druhý den ráno, hned jak jsme přišli do Komárku k našemu bunkru, pravila Bohunka majíc ruky v bok: „Ná, kde máte ten šporhelt? Kde máte nějaké ty zásoby? Z čeho mám vařit? Takhle by to dál nešlo!“ A my lítali jako hadr na metli. Protože jsme však byli armáda, a ne nějakí pitomci, rozdělili jsme si úkoly a vše bylo zajištěno natotata. Každý doběhl domů, ve špajzce čmajznu, co se dalo. Jarda s Lojzou zbudovali polní kamna s nebyvalou zručností. Tak jsme mohli záhy říct: „Dámy, můžete vařit, je to hotovo.“ Načež Bohunka pravila: „To tedy zírám, jací jste borci.“ A my se všichni začervenali.

„Dnes bude k obědu polévka z pytlíku, važené brambory na loupáčku s uzeným. A mazejte do přírody, přinést něco dobrého.“ Poručila nám Bohunka, jež si nás mezitím dokonale omotala kolem prstu. My pak dobře znali rajónu, jsme vyrazili mezi vinohrady, neb rostla zde nejenom réva vinná, ale taktéž meruňky, angrešt, broskve a jiné chuťovky, jež je nutno sklízet, aby nepřežraly, a škoda tak nevznikla. Cestou domů jsme ještě nakopali trochu raných brambor, neboť jak známo, jsou nejenom chutné, ale i zdravé.

Tak jsme nějaký čas v Komárku úspěšně tábořili. Naším rodičům však začalo být divné, kde že se jim stále ztrácí nářadí, jídlo ze špajzky a ve vinohradech naráželi na škody, přestože špačci ještě nelétali. Nu a protože platí, kdo hledá, ten najde, byli jsme záhy nemile překvapení návštěvou našich rodičů. „Ná totok je můj rýček. A henkaj moja motyka a toho jídla a bože můj, totok je náš tepich.“ Načež si nás naši rodičové raflí za ušiska a pokořených si nás vedli domů. Tečku za vším udělali strýc Janek. Napustili kanon močkou, ten k bunkru přistavili a pískaje si píseň nábožnou, špunt vyrazili. Bunkr močovicí naplněný nám k užítku již nebyl. Stal se pouze památkou a svědkem našich heroických dob válečných.

Jak jsme tábořili

Den na to, seděli jsme opět pod ořechem na starým váli a Cyrda pravil, že už ho to válčení stejně nebaví a má z toho doma jenom zle a že mu jeho tatík povídal, kdykoliv se na tuto moji koženou bundu podívám a spatřím ty tvoje maršálské výložky, mám v rukou svrbění a řemen se mně sám od sebe rozepíná. Já pak nechápu, proč se mu to nelíbí, neb by měl být na mou zručnost pyšný, leč lépe udělám, budu-li zticha. Taktéž já poposedávám, neb rodičové moji taktéž nejásali při pohledu na moje šaty sváteční, a i u nás řemen měl rej. Zastesklo se nám nad tou nespravedlností, načež jsem navrhl: „Co tak vyrazit na čundr do druhého boří. Vezneme si stan jehlan, co si náš tatínek přivezl z vojny, náležitě se vybavíme jako správní zálesáci, k jídlu si sem tam ulovíme nějakou tu divou zvěř a nebude nám ke spokojenosti nic chybět.“

Ovšem na prvním místě je potřeba dobře se vybavit, abychom na něco nezapomněli. Nejlépe napsat si seznam věcí potřebných a užitečných. Tak vzali jsme si papír a tužku a začali jsme psát. Stan, deku, svíčku, zápalky, dýku, sekyrku, kotlík na vaření s trojnožkou, dále

teplé oblečení, nějaké to jídlo a dále jsme si ne a ne vzpomenout, co ještě. Naštěstí šla kolem Jiřina, tak jsme se jí zeptali, co ještě. Ona si náš seznam přečetla pravíc: „Ještě tu chybí zrcátko, hřebínek, nějaké ty šminky, plyšový medvídek, moje červené lodičky, fén a určitě ten růžový svetýrek, co jsem dostala k Vánocům.“ Načež jsem jí pravil: „Máš pravdu, ale to nejdůležitější je švicka, páč s čím bychom jinak lovili divou zvěř?“ Jiřina pak zvěděla, kam že to jdeme a že by řekla holkám, načež jsme se jí svěřili, že jdeme tábořit do druhého boří, a to i přes noc. Což je věc náramně nebezpečná, neb mohou se zde nacházet různé zločinecké elementy, nemluvě nějaká ta dravá zvěř. Což je pro holky věc nevhodná. Ona na to, že by se sama určitě bála, ale s námi ne. Tak jsme nakonec pravili, že jo.

Druhý den hnedka z rána jsme si každý vzal batoh a do něj jsme si pečlivě naskládali veškeré věci potřebné. Taktéž obleku jsme věnovali vekou pozornost. Vzal jsem si pevné boty. Kalhoty zelené. Kožený vojenský opasek od tatínka. Bundu zvanou betldres, za opasek dýku, načež tatínek pravil, vypadáš jak správný zálesák, což mě potěšilo. Tak jsme se všichni hoši sešli, s batohy na zádech vyrazili směr druhé boří. U Multně na nás již čekaly Jiřina a Máňa. Jiřina měla starý kočárek, naložený velikou fúrou věcí potřebných, pravíc že si ještě vzpomněla na to květované pyjamo, dvoje náhradní polobotky, nějaký ten kožíšek, peřinu pod hlavu a ty malé hrníčky na moka kávu, co se nám mohou hodit. Máňa byla vybavena obdobně. Navíc však měla ještě malou Aničku, páč jí nemá kdo hlídat. Načež holky zavedly řeč, kdo je to gentleman, pravice a co vy. Tak jsme nabídli našemu tlustému kamarádovi zvanému Bůček, aby se choval galantně a ten kočárek vzal. Já pak vzal druhý kočárek a už jsem se necítil jako elegantní zálesák, leč jako blb. Cesta po rovině s batohem a kočárkem ještě ušla. Obzvláště holkám to svědčilo, hihňajíce se, točily kabelkami, neb i ty měly zapsané v seznamu věcí užitečných. Horší to bylo do kopce pod Zázmoniky. Bůček zpocený funěl, malá Anička řvala na plný pecky, všichni jsme obraceli oči v sloup, a tak jsem pravil, je třeba dát oddechnout tělu, neb tak činí i zdatní horalé. V bezradnosti jsme však hleděli na malou Aničku, nevědouce, jak ji uklidnit, co s ní. Máňa na to, že je to věc prostá. Stačí udělat test a to tak, že strčíme ruku do plínek. Což Bůček galantně provedl, netuše, kam to sahá, neb vzápětí ruku vytáhl a maje prsty od sebe, hrozně řval, prožívaje velká muka. Zjistit diagnózu nebylo těžké, leč co dál, neb nebyli jsme na takovou situaci náležitě vybaveni. Zkoušeli jsme k utírání velké listy lopuchu a i jiných travin, však musela se nám dostat snad i kopřiva, neb Anička řvala stále víc. Máně nakonec došla trpělivost a obvinila nás, že jsme sprostáci a vrazi, neb bysme její sestřičku k smrti utrápili a ji dostali do kriminálu. Načež si vzala kočárek s malou i všemi těmi věcmi užitečnými a uraženě i s Jiřinou odtáhly zpět. Tak jsme zůstali osamoceni a Jarda povídal: „Dobře tak, neb s holkama není žádná sranda, pořád by nás jen sekýrovaly. Nakonec by se určitě chtěly hrát na tatínka a na maminku nebo na doktora, a k tomu já, pánové, nejsem svolný.“

Tak jsme se konečně dostali do druhého boří. Zde, cestou znavení, jsme upadli na záda, kochajíce se nádherou lesa, nám tak známého a milého. Pak jsme si vybrali vhodné místo k táboření. Postavili si stan. Kol něj pak vyryli rýhu, by nám voda do stanu nezatékala. Dále jsme zbudovali ohniště kameny obložené. Do stanu natáhli deku a vzápětí jsme měli tábořiště jako ze žurnálu. Také suchého borového dřeva jsme si nachystali k ohništi, a když vše bylo hotovo, běželi jsme do lesa, až ke koruhvíčce s křížem svatého Bernarda. Dále ke kamenné bůdě, nad Zázmoniky s úžasným výhledem do kraje, s horizontem Bílých Karpat, rovinami kolem Břeclavi a konče s dominantou naší Pálavy.

Tak znavení vrátili jsme se zpět do tábora, uvařit si něco k snědku. Rozdělalí jsme si oheň v ohništi, na něj kotlík na trojnožce, do něj

vody z pramene. Teprve pak zeptal jsem se, a co budeme vařit. No čaj. Povídá Jarda, páč nic jiného neumíme. Já pak na to, že vaření je věc prostá a že když to umí holky, tak to dokážeme i my. Co tak výživnou polévku, pravil jsem. Tatínek říkává, polívka je grunt, maso je špunt. Vzal jsem tedy polévkovou kostku. Tuto rozdrtil a nasypal do horké vody. Zdála se mě však od pohledu řídká. „Co tak pár brambůrek,“ pravil Cyrda. I stalo se. Stále se nám to nezdálo, tak nakrájeli jsme uzeneho, pravice tím nemůžem nic pokazit. Vůně linula se z kotlíku líbezná. Ještě trochu soli, pepře, koření a již voláme: „Hotovo, de se na věc.“ Nabrali jsme si do ešusů a chutnalo nám přenáramně, lépe jak doma a ani nám nevadila sem tam slámka či kousek popela do kotlíku spadlé.

Bylo již k večeru, když se za námi zastavil strýc Babáček, jda z vnohradu. Přivítali jsme ho s velkou radostí, neb choval se k nám jako rovný s rovným a byl pro nás jako starší kamarád. „Strýcu,“ povídá Fanoš, „aj ste chodívali do lesa tábořit, když ste byl mladej?“ Strýc na to: „To víte, že ano, ale potom sem v lese v noci zažil takovou hrůzu, že už v noci do lesa nikdá nepůjdu.“ Nato jsme ho začali přemlouvat, jakou že to hrůzu v lese zažil, a on na to, že by si to nemohl vzít na svědomí a že bychom se báli. My, že ne. Neb jsme již páťáci. Načež strýc souhlasil, že to tedy chápe, a začal. „Ná byla zima jako řas. Topit nebylo čím. Tak sem si řekl, skočím si do lesa, useknu si doubek a bude v baráku hned teplo. Musel sem do lesa ale v noci, protože hajnej hlídal dnem i nocí, a kdyby mě načapal, šel bych do krimu, milí braši. Tak sem šel přes pola večír do lesa a doubek sem měl useknutý coby dup. Hodím si ho přes rameno, mašíruju si to lesem, dyž v tom ucítím v zátylku, jako by mě někdo doháněl a na krk mně sahal. Ale, řekl sem si, přece se nebudeš v lese v noci bát, ale stejně, pohl sem. Teho divného pocitu sem se však nezbavil. Naopak. Slyšel sem, jak za mně cosi dupe, na krk mně dýchá, rukama na zátylek rafá. Já sem se neotočil, ale vyrazil sem, co to dalo, ale co naplat, v tom mně něco stísklo krk. Já se hrůzou otočím a představte si. Pod krkem mě držela tá hrůzná mumie toho kobylyského hajnýho, co ho pytláci před staletím zabili. Zvedl mě za krk do výšky k tej jeho rozpadlej lebce a řval na mě. Vrať mě to kradený dříví, vrať mě to dříví. Já sem šlahl tým doubkem na zem a s krkem sevřeným povídám: ‚Totkaj ho máte, strýcu,‘ a mazal sem dom z kopca skokama obrovskýmá, a aj dyž sem doběhl dom, stejně sem se až do rána třepal.“ Dovykládali strýc a my zůstali strnulí, nevědouce, co se to s námi děje.

„Anebo onehdá. Idu po klekání už večír totkaj kolem zmole a tam za keřem se cosi hýbe. Tož tam dojdu a ona vám stará Vymazalka, co sú ve dně normální tetička, ale v noci čarodejnica, co chytá túlavých kluků. Dojdu blíž a ona tam zrovna trhá a žere jakéhosi kluka. Hrůzou sem zkoprněl, ale potom sem si všiml, že je to enom jakéjsi Vrbečák, tož se mně ulevilo. Stejně sem ale mazal dom, abych došel za světla.“

Tak strýc skončili, že už je pozdě a že už musí domů. Popřáli jsme mu šťastnou cestu a strýc odešel. Nám však po něm zůstalo v ovzduší zvláštní napětí, jež vzrůstalo s přibývající nocí. Ta se vzápětí změnila v černočernou tmou, pouze malým plamínkem našeho ohniště rušenou. Nám jaksi nebylo do řeči a v tom mlčení v nás rostlo napětí, a když pohlédli jsme tam, kde začínala černá tma, viděli jsme v naší fantazii zjitřené onu mumii hajného, starou Vymazalku s hubou krví zborcenou a jiné noční hrůze, když v tom Bůček blbec, zařval hrůzou zlomený a my pak se k němu přidat museli a zdrhali jsme obrovskými skoky dolů kopcem domů, neb pouze zde našli jsme pokoje.

Tatínek ptal se: „Co to, že si doma.“ Já pak trochu zacigánil, neb řekl jsem, že byla hrozná zima. Načež tatínek pravil, že to chápe.

Vzpomínka na Cyrila Petráska (1921–1944)

Po delší době jsem otevřela náš rodinný poklad, což je kronika napsaná mým pradědečkem Jakubem Petráskem. Naše maminka Marie Petrásková byla jeho nejstarší vnučka. Ráda na něj vzpomínala a často nám o své rodině vyprávěla. Je to velmi důležité i v dnešní uspěchané době – vyprávět si se svými dětmi a vnoučaty. Poznat své kořeny a časem si utvořit obrázek, jak to měli naši předci těžké. Každá doba nese svá úskalí, ale buďme rádi, že se nám války vyhýbají. Některé věci je lepší nezažít, ale vědět o nich a pamatovat si je bychom měli.

Nejmladší syn Jakuba a Kateřiny Petráskových Cyril se narodil 31. 5. 1921 v Bořeticích. V jeho osmi letech mu náhle zemřela maminka. Vyučil se krejčím v Brně u mistra Rouse. Dne 3. září 1942 byl totálně nasazen do rakouského Kapfenbergu, kde byly rozsáhlé vojenské Göringovy zbrojařské závody. Totálně nasazení byli občané okupovaných zemí. Zde vykonávali otročké práce za nelidských podmínek, nejhůř na tom byli vězni z koncentračních táborů a váleč-

ní zajatci. Na jaře 1942 byly zavedeny hromadné nucené náborů a v srpnu v německých podnicích pracovalo 3,4 milionu zahraničních dělníků. Z protektorátu Čechy a Morava jich bylo 640 tisíc. Kdo odmítl nastoupit, hrozila mu vysoká finanční pokuta, vězení nebo koncentrační tábor.

Cyriľovi z domova poslali potravinový balíček. Bořetické víno napomohlo, že mohl na Vánoce přijet na dva dny domů. Dovolanka uběhla jako voda, setkal se s rodinou a tatínek ho vyprávěl slovy: „Poslúchej, Cyro, my jsme se nenarodili k tomu, abychom podporovali své odvčké a nejúhlavnější nepřátele.“ Skočil tatínkovi do řeči a povídá: „Tatínku, já vím, co tím myslíte a co chcete říct. Když jsem dojel, tak jsem vám říkal, že vícekrát na dovolenou nepřijedu. Víc vám říct nemohu. Vše už máme naplánováno, jen čekáme na vhodnou příležitost, a mám za to, že se nám brzo naskytne. Víte, jak bolí myšlenka, že vyrábíte zbraně na své bratry? Až vám pošlu dopis, v němž se s vámi budu loučit, více mi už nepište. Až po válce, ovšem budeme-li živi a zdraví, neboť nevím, co nás čeká.“ Rozloučil se ještě na ulici mezi zahrádkami a povídá: „Tatínku, prezident Masaryk řekl: ‚Miluješ-li svou vlast, udělej něco kloudného,‘ a co možu udělat, než pomoct porazit ty, co nás chtějí zahubit.“ Tatínek už věděl všecko, a co nevěděl, tak si domyslel.

Cyriľ odjel zpět a zaslal dopis, kde psal o přeložení do Štýrského Hradce. Tam pobyl asi do května 1943. Dvakrát se pokusili o útěk

a vždy je Němci chytli a zavřeli. Potřetí se útěk zdařil. Podle výpovědi jednoho kamaráda, který se z války vrátil a navštívil tatínka Jakuba v Bořeticích, se Cyril dostal do Jugoslávie. Zde se přidal k partyzánům, kde asi 29. 6. 1944 padl. Po synovi pátrali v novinách, rozhlasě, přes Červený kříž u nás i v Jugoslávii, podali žádost na velvyslanectví v Bělehradě, v Daruvaru a Záhřebu. Pradědeček poslal dopis i Cyrilu Jurasovi, který žil v Jugoslávii, a ten mu odpověděl, že ztratil ve válce své dva syny. Hledání se ztěžovalo i tím, že chlapci bojovali pod cizími jmény.

Místní jednota Orla, již byl Cyril členem, spolu s MNV mu věnovali pamětní desku. Ta byla 11. května 1947 umístěna na zdejší škole, kterou navštěvoval. Slavnosti se účastnila vojenská četa z Hodonína a vojenská kapela z Brna.

„Synu drahý, bojovals za svobodu naši, v bojích hrozných položils mladý život svůj za naše bytí. Sám jediný z obce naši a nám nebylo dopřáno, abychom na neznámém hrobu tvém se pomodlili. Ale proto, tím vroucněji se modlíme k Pánu Bohu, aby oslavil duši tvou a nám dopřál šťastného shledání s tebou na věčnosti.“

Z rodinné kroniky Jakuba Petráska sepsala Anna Herůfková

Jarní pohodová Oldřich Damborský (1995)

Žip letadla rozpůlil nebe na půlku
nebem plují šlehačkové poháry mraků
tvůj úsměv našel jsem jako podkůvku,
odléti havrani celí z černých fraků.

Žluté narcisy se vychloubačně neparují
ty skromně jdeš vedle mne v modré sukni,
révy vinohradů pláčou, jako když je kamenují
dal jsem ti prstýnek ze stébel, ten zasnubní.

Jsi má tajná nevěsta, a přece bez obřadu,
kropenka jarního mrholení nás posvětila,
vlaštovky sedí na drátech v jednom hřadu
a štěbetají si, že jsi má věčná malá milá...

Jak jsme slavili sedmdesátku

Na co moc ráda vzpomínám ze svého dětství, tak to byla rodinná setkání při svatbách, kulatých narozeninových oslavách, zabijačkách, vinobraní a draní peří.

Naše maminka měla v Bořeticích dva sourozence a ti si při těchto akcích vzájemně pomáhali. Byli to tři švagři Petráskovi a nejlepší a nejveselejší to bylo při zabijačkách, když ještě žil náš tatínek Antonín.

Maminka vzpomínala na velkou oslavu sedmdesátých narozenin svého dědečka Jakuba Petráska v roce 1947. Je to i moje nejoblíbenější kapitola v rodinné kronice.

Můj pradědeček se narodil 8. prosince 1877 v Bořeticích Františkovi Petráskovi a Terezii, rozené Šumberákové. Jakub byl nejmladší z devíti dětí, měl sedm bratrů a jen on se dožil tak vysokého věku. Ostatní zemřeli do 50 let a nejstarší bratr Antonín v 59 letech.

Celá rodina se scházela při mikulášské nadílce, jeho maminka mu říkávala, že právě svatý Mikuláš jí ho nadělil.

Dostal milá blahopřání: od p. děkana Vrby, bohoslovce Vítězslava Pazderky, od Jožky Pazderky z Velehradu, od Volánků z Brna.

Sešla se celá rodina a všechna vnoučata, jedno po druhém mu poblahopřala básničkou. Nejprve předstoupila naše maminka – Mařenka – Slávkova Petrásková a zarecitovala své dlouhé přání.

Pamatovala si jej celý život, stejně jako naše tetička Anička Rosťova – Petrásková, která přála:

„Nejmilejší stařečku, nesu vám své přání,
aby vám dal Pán Bůh sám hodně požehnání.
Zdraví, štěstí, spokojenost,
ať stále u vás přebývá,
ať vás vždycky samá radost dlouho provází.
Protože jsem malá, nemohu vám mnoho dát,
ale budu ve svém srdci místečko vždy pro vás hřát.“

Pak přistoupil jejich bratr Stanislav Petrásek, můj nezapomenutelný kmocháček.

Následovala vnoučata František, Boženka a Liduška Petráskovi. Anička byla malá.

Kovářovy děti Jan, Josef a Jaroslav Petráskovi.

Pazderkovy děti Stanislav, Jan, Liduška, Emilka a Mařenka.

Z Poštorné Anežka a Staník Pazderkovi.

Básničky jsou v kronice všechny zaznamenány.

V neděli se všichni sešli u slavnostního obědu. Přijel i mistr Rous z Brna, syn Cyril se u něj vyučil panským krejčím a měl v úmyslu si v rodné vsi otevřít dílnu.

Nejvíce Jakuba bolelo, že se toho nedožila jeho žena Kateřina (5. 2. 1880–8. 2. 1929) a syn Cyril (31. 5. 1921–asi červen 1944, padl v Jugoslávii).

Jeho rodina pro něj moc znamenala. Moc se mi líbí fotografie Jakuba s vnoučaty z roku 1940, kde jsou všichni moc hezky zachyceni u dřevěného plotu. Jen malá Emilka pootočila hlavou, tak je rozmazaná.

Není důležité, jaké dostanete dary, to není podstatné, zvláště ve starším věku. Právě upřímné rodinné setkání a osobní jednotlivá blahopřání od svých vnoučat, to je ten nejkrásnější dar. Rodiče si s tím dali práci a své i hodně malé děti naučili říkanky. Jejich dědeček Jakub je pro další generace písemně zaznamenal. Bohužel se asi nevyfotil. Byla neděle 7. prosince 1947.

Z rodinné kroniky Jakuba Petráska, sepsala Anna Herůfková

Paní Anna Herůfková, autorka tohoto a předchozího článku, se bohužel vydání velikonočního obecního zpravodaje nedožila, zemřela po těžké nemoci 7. března 2018 krátce před svými 52. narozeninami. Čest její památce!

Jakub Petrásek s vnoučaty, zřejmě pouť roku 1940

Horní řada dětí, zleva: Ludmila Pazderková (Machačová), Marie Petrásková, Emilka Pazderková, Jaroslav Petrásek, Stanislav Pazderka a Anna Petrásková, mezi nimi Boženka Petrásková

Spodní řada dětí, zleva: Stanislav a František Petráskovi, Josef Pazderka, Jan a Josef Petráskovi

Foto z archivu rodiny Petráskovy a Herůfkovy

NOVINKY Z KRAVIHORSKÉ KRAJINKY

Kravihorci na plese schůzovali

Na reprezentačním plese Kravihorské republiky v kulturním domě v Bořeticích nezůstalo jediné volné místo. Již po čtrnácté se sešli vinaři z Bořetic a v posledních letech i s DH Tůfaranka na svém plese. Je také dlouholetým zvykem, že na začátku plesu nastupuje vláda pod praporem republiky, vedena ministerským předsedou Karlem Pilařem a za doprovodu hudby ke krátkému jednání. Když praporečník odvede vládu do sálu, vrací se do předsálí pro prezidenta. Hudba hraje fanfáry z Libuše a praporečník vede prezidenta za vládou.

Vláda řeší na tomto veřejném zasedání recesistickou formou problematiku této samozvané republiky. V programu jednání jsou zařazeny často i problémy spřátelené ČR. Již několikrát byla hrána scénka s návštěvou jejich prezidenta Zemana u nás, zadržení imigrantů na území republiky a podobné ptákoviny. Letos řešila vláda přijetí eura místo kravihorců. Ministr financí Leopold Kalousek navrhl odložit o pár let jeho přijetí a vláda to schválila. Ministr zahraničí Bukovský navrhl odhlasovat, že Kravihorská republika nemá ráda EU. Jednohlasně schváleno. Dále navrhl, abychom se připravili na Kravihorský brexit. Vytvořili komisi z největších konzumentů vína (jeden z ministrů měl technickou připomínku, že by to měla být komise z největších ochlastů), která by posoudila naše setrvání v EU, nebo zda odejdeme z EU, protože štve naše vinaře.

Ministr Újezdský navrhl, abychom na návštěvu do KHR pozvali neúspěšného prezidentského kandidáta z voleb spřátelené ČR Jiřího Drahoše, neboť v Bořeticích zvítězil. Největší prostor jednání zabrala diskuse o návrhu ministra Procházky-Špacíra, který navrhl, aby se ve sklepech pod Kravíma horama postavilo Havraní hnízdo (nazvané podle jednoho našeho vinaře). Ministr Špacír podrobně rozebral všechna pro a proti této stavby. Ministr financí Kalousek měl k tomu technickou připomínku, že to finančně nezvládneme a abychom požádali EU o dotaci. Řekl, že musíme se žádostí pohnout, aby to bylo ještě před referendem o Kravihorském brexitu. Přítomní hosté odměnili vládu KHR při odchodu bouřlivým potleskem.

Václav Petrásek, emeritní prezident KHR „nafurt“

Za senátorem Janem Hajdou

Smutná zpráva se k nám do Bořetic dostala 27. února, kdy zemřel náš přítel, senátor Jan Hajda.

Narodil se 22. října 1949. Vystudoval ekonomickou fakultu Vysoké školy zemědělské v Brně. V roce 1988 se stal předsedou JZD Sedlec a později šéfem Okresní agrární komory. Účastnil se spolu s námi protestních akcí na podporu zemědělství a venkova. Po roce 1989 vstoupil do ČSSD. Poprvé kandidoval i s naším starostou, autorem článku, do Senátu a oba se tam tehdy nedostali. Při volbách v roce 2006 již zvolen byl a pracoval v něm jako předseda Výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Mandát si potvrdil i ve volbách v roce 2012. Od roku 2014 byl v týmu poradců tehdejšího premiéra Bohuslava Sobotky pro oblast životního prostředí a zemědělství a byl také členem Stálé komise Senátu pro rozvoj venkova.

Senátor Hajda byl velkým přítelem Kravihorské republiky a vinařů z Bořetic. Nebylo jediné vinařské akce u nás, které by se nezúčastnil. Na velikonočních koštách předával úspěšným vinařům ceny a také svou „Cenu senátora“. Naposled nás navštívil na žehnutí vína na konci minulého roku. Vždy nám přinášel informace o vinařské problematice a jejím řešení v Senátu. Kravihorci i vinaři v Bořeticích ztráčí v zemřelém výborného přítele. Čest jeho památce.

Václav Petrásek, emeritní prezident KHR „nafurt“

Polní a viničních tratě

Na tomto místě budeme otiskovat na pokračování povídání o tom, jak a podle čeho vznikala jména polních a viničních tratí na katastru obce Bořetice. Náš katastr má tvar velké hrušky, který se od stopky na severu v lese rozšiřuje na jihu k hranicím s Vrbicí a Velkými Bílovicemi.

Vyprávění o názvech tratí začneme pomyslně od té stopky. Pojedete-li úvozem po hraniční cestě mezi katastrem Němčiček a Bořetic kolem nové rozhledny, které se říká „Veselská“, přivede vás do listnatého lesa, do selských Ochozů, kde majiteli těchto lesů jsou naši občané. Je to však jen malá část Ždánského lesa. Velkou většinou patřil do majetku panství Hodonín-Velké Pavlovice a po roce 1921 přešel do majetku nové ČSR. I dnes tam můžete spatřit hraniční kameny oddělující selské majetky od majetku panství. Ještě v polovině minulého století jste kousek za dnešní rozhlednou vjeli do listnatého lesa, kterému se říkalo Hájek. Dnes tam již není, jen velké pole. V 60. letech minulého století se naše JZD dohodlo s majitelem (ČSSR), že les vyseká a místo něj vysadí nový les v Zázmoníkách. Jejich prudká stráň byla nevhodná pro scelení a využívání mechanizace. Les se vykácel, ale nový se už v Zázmoníkách nevsadil. O této trati si budeme vyprávět později.

Hora Bočky

V sousedství Hájku byla viniční trať hora Bočky, která je dnes spolu s dalšími tratěmi (Olbramy, Kácary, Novosádky, Dlouhý, Bratáčky, Zadní Novosádky, Halbírky/Haltýřky, Toufar nad lesem, Krokve), přeměněna na terasy JZD, dnes vinařství Jedlička a Springer. Viniční tratě se již ve středověku jmenovaly „hora“, ať už byly na rovině, nebo v kopci. U nás to byly mimo Bočky ještě hora Nad louky (Kopce) a Kraví hory. Zesílený vliv vrchnosti na vinohradnictví a jejich snaha omezit vinařskou samosprávu se projevoval i v názvech viničních tratí (hor). Dostávaly proto i názvy podle jmen feudálů nebo jejich úředníků, kteří tam vlastnili vinohrady. U nás to byly již zmíněné Bočky a Zábzlacka. Vždy to však byly názvy české.

Boček z Obřan byl nejstarším synem Heralta z Obřan (v letech 1230–40 jako olomoucký purkrabí, v roce 1233 maršálek zemský, 1234 brněnský podkomoří, 1238 znojenský purkrabí a za dobré služ-

by byl jmenován Přemyslem II. správcem kraje Berneku). S manželkou Eufemií založil v roce 1251 žďárský klášter cisterciácký, kterému darovali třetí díl svého desátkového vína ze Zaječí, Pavlovic a Kobylí a plný obilní desátek také ze Zaječí, Pavlovic a Kobylí. Zemřel v roce 1255. Zřejmě vlastnil u nás nějaké vinice právě v této vinařské trati. V Bočkách byly i vinice patřící naší farnosti.

Zázmoníky

Zázmoníky jsou prudká, dnes opuštěná stráň, zarostlá náletem akátu a díky tomu, že se dnes neobdělává, vrátila se tam lesostepní flóra a fauna (nejzácnější včelník rakouský). Dnes je vlastníkem velké části Zázmoníků Pozemkový spolek Zázmoníky, který obhospodařuje 19,7 ha. Z toho necelých 5 ha bylo v roce 1986 vyhlášeno za Chráněný přírodní výtvar Zázmoníky.

V opisu urbáře z roku 1649 (původní asi z roku 1610) je uvedeno, že v Zaječí hoře (?), kterou se mě dosud nepodařilo lokalizovat, ale podle všeho jsou to Zázmoníky, je vysazeno 4,5 čtvrti vinohradů. Ještě v druhé polovině minulého století zde byly vinohrady a dnes je možno poznat jednotlivé pozemky oddělené „mezkami“ a roste zde zplanělá réva.

Mezi vinohrady výše uvedenými (Bočky...) a touto stráňí byla hluboká, zarostlá „zmola“, a proto se v ústním podání vinohrady za zmolu nazývaly „Zázmolníky“, což se v průběhu staletí změnilo na Zázmoníky.

V opisu urbáře z roku 1649 je doslova uvedeno o Zaječí hoře (?): „V chrastině nad vinohrady nemálo bažantů byvá. V týchž lesích se na tenata honívá. Časem srny, zajíce a lišky se tu bijívají, též lidé na hon, když se jim přikáže, jíti musí.“

Václav Petrásek

Vinaři ve Slovinsku

Na začátku března odjeli vinaři z Bořetic se svými přáteli na zkušenou a za vínem do Slovinska. Odjeli v ranních hodinách, kdy byla teplota u nás -10 stupňů, a přijeli jsme do Slovinska, kde bylo nad nulou, ale uplakané počasí. Naším stanovištěm po celou dobu pobytu byla Vipavská dolina a „Hiša mladih“ v pěkném městečku Ajdovščina. Nad domem mládeže se do výšky několika sto metrů vypínaly skály s vrcholky pocukrovanými sněhem. Odtud jsme vyjžděli na druhou stranu údolí, kde již nebyly skály, ale kopce s obdělávanými stráněmi a s vinohrady ve výšce až 400 m, osázenými převážně lokálními odrůdami: Pinela, Zelen, Rebula, Malvazin a Klarnica – z té vyrábějí rozinky. Vinice v těchto výškách jsou založeny na terasách se sklonem větším, než jsou naše Zázmoníky. Vinice zde rostou ve velmi chudých a kamenitých stanovištích a také tolik netrpí nemocemi, jako ty dole v údolí.

Vinice se hnojí jen pomocí doma vyrobeného kompostu. Nepoužívá se umělých hnojiv. Stříká se až šestkrát, jen mědí a sírou. Víno kvasí a pak zrabe v dubových nebo akátových sudech, betonový nádobách (1 200 l) nebo v nerez. Keře se řezou na 1–2 tažně o 10 očkách a sklízí se jen 1–1,5 kg hroznů z keře. Osmdesát procent vinic je vedeno na něčem podobném, jako je u nás vertikó, ale o výšce jenom asi 120 cm, a zbytek jako u nás (rýnsko-hessenské vedení). Víno se nakvácí podle odrůdy a rozhodnutí vinaře 2–10 dnů na slupkách a pak většinou leží na kalech, které se míchají, až do dubna. Lahvuje se až po dvou letech, dřívě, jen když to vinař potřebuje. Většina vinařství je uprostřed vinic.

První vinařství, které jsme navštívili, bylo na kopci Sv. Martin (je tam také patronem vinařů). To vinařství se také jmenovalo Sv. Martin. Asi do půlky kopce se náš autobus prokousával po úzkých a klikatých silnicích. U kostela sv. Martina však musel zaparkovat a dál si nás vinař, ke kterému jsme jeli, musel odvážet ke sklepu auty. Byla zde ochutnávka osmi druhů vína z odrůd výše uvedených. První vzorek bylo šumivé víno. Ve všech vinařstvích je podáváno občerstvení z „pršutu“ (sušené syrové maso), sýru, špeku, sušených salámů

a jejich chleba podobného našim vekám. Uprostřed ochutnávky byla podávána výborná polévka zelňačka.

Další vinařství, která jsme navštívili, měla provokativní jména, např. Gerila, pro neustálý boj s přírodními podmínkami, Burja podle větru, který je velmi prudký, a proto se tašky na střeše z prejů musí založit množstvím kamenů. Všechna navštívená vinařství byla v systému ekologického hospodaření.

Ajdovščina a všechna ostatní městečka a vesnice byla velmi upravená, a co nás velmi překvapilo, byla architektura domů, čistota ulic, zahrad a polí pečlivě vysečených. Na ulicích jste nenašli jediný papírek nebo nedopalek z cigarety, ale také to, že u domů a na ulicích byly ponechány zemědělské stroje, cirkulárky a jiné stroje. Pravděpodobně se tam nekradlo.

Na dvě další vinařství a návštěvu pivovaru zavzpomínáme příště. I když byl zájezd velmi náročný na konzumaci alkoholu, nebylo jediného účastníka, který by se opil, což bylo zásluhou toho neustálého požívání občerstvení.

Václav Petrásek

Co se zase hrne na vinaře?

Každým rokem je to horší a horší. Vinařům nestačí, že je trápí počasí, mráz, sucho, nemoci, výkupní ceny hroznů, finanční úředníci a nový vinařský zákon. Také Evropská unie jim neustále dělá potíže. Přichází stále s novými nápady, jak vinařům znepříjemnit život. Horší na tom je, že naši úředníci, kteří tyto nápady rozpracovávají do našich podmínek, ne aby vinařům pomohli, ještě je zpřísní. My malí vinaři jsme se ještě nevzpamatovali z nového vinařského zákona, a již se na nás chystá nová pohroma.

Mezi vinařskými obcemi, spolky a vinaři se šíří sice nezaručené zvěsti o novém nařízení EU, které nařizuje, že jména vinařů uváděná v tiskových materiálech lze uveřejnit pouze s jejich písemným souhlasem. Toto nařízení EU má platit již od května 2018. V materiálech tiskových zpráv, propagačních materiálech a podobných tiskovinách to snad bude možno dodržet. Ale co tiskoviny různých vinařských soutěží, jako jsou katalogy výstav a košťů? Budeme muset mít od každého vinaře

písemný souhlas s uvedením jeho jména v katalogu? Kdo bude vinaře obcházet a žádat o jeho souhlas s uvedením jména? Na výstavách a košťech jsou někdy i stovky vinařů. Snad to zase přežijeme, ale nemáme rádi EU a naše úředníky, kteří jsou někdy „papežštější než papež“.

Václav Petrásek, emeritní prezident KHR „nafurt“

ZE SPORTU

Tenisový klub TK Bořetice 2012, z. s. – činnost klubu, zima 2018

Jako již tradičně, pořádal tenisový klub v zimním období dva turnaje. Prvním turnajem byl tentokrát Zimní turnaj mistrů ve čtyřhře, který se konal 20. ledna 2018 v Kurdějově.

Turnaje se zúčastnilo sedm dvojic z hráčů našeho klubu a z okolních obcí. Dvojice hrály mezi sebou každý s každým. Turnaj se tentokrát vydařil pouze po sportovní stránce, o vítězi se rozhodovalo až do posledního zápasu. Nakonec se štěstím vyhrála dvojice Jiří Godlewski a Roman Češka, která tak obhájila vítězství z loňského roku. Turnaj měl jednu velkou kaňku, a to, že se v hale skoro vůbec netopilo, bylo tam necelých 15 °C. Po turnaji to odneslo pár hráčů nevolností a také delší pracovní neschopností. Z tohoto důvodu to byla asi labutí píseň tohoto turnaje v Kurdějově. Příště si najdeme jinou halu nebo jiný formát turnaje, samozřejmě v jiné hale.

Druhý turnaj, také ve čtyřhře, se uskutečnil 25. února ve Šternberku. Tentokrát jsme chtěli sestavit výhradně dvojice hráčů z Bořetic (hráčů našeho klubu) a ze Šternberka. Vinou nemoci a omluvenek se nám to povedlo tak napůl. Dvojic z našeho klubu jsme nakonec sestavili pouze tři, ostatní dvojice byly smíšené, dvojice z družebních klubů Bořetic a Šternberku. I tak byly zápasy vyrovnané, nikdo v zápasech nevyčníval a o vítězství v jednotlivých zápasech rozhodovalo někdy i štěstí. Hrál se ve dvou pětičlenných skupinách a do semifinále postupovaly dvě dvojice z každé skupiny. Vítězství si tentokrát odnesla dvojice ze Šternberka, Jiří

Stránský a Alena Skalová. Turnaj se tradičně vydařil jak po sportovní, tak i po společenské stránce. Další družební turnaj se uskuteční v červenci (21. 7. 2018) na tenisových kurtech v Bořeticích.

Z mimosportovní činnosti opět zkusíme štěstí v podobě podání žádosti o dotaci. Začátkem března 2018 jsme přichystali projekt a podali žádost o dotaci na Jihomoravský kraj na výstavbu tenisové zdi, která bude umístěna v rohu tenisových kurtů, místo části oplocení. O tom, jestli budeme úspěšní, budeme informovat v příštím čísle BL.

Zimní turnaj mistrů – Kurdějov 2018

1. místo: Jiří Godlewski, Roman Češka
2. místo: Roman Pláteník, Zdeněk Stehlík
3. místo: David Cvingráf, Milan Herůfek

Družební turnaj, zima – Šternberk 2018

1. místo: Jiří Stránský, Alena Skalová
2. místo: Jiří Godlewski, Zdeněk Stehlík
3. místo: Marie Mašlíková, Tomáš Miler

Za tenisový klub Milan Herůfek

Účastníci turnaje v Kurdějově

Zima 2017/2018 v TJ Sokol Bořetice

Podzimní sezona byla zakončena v listopadu 2017. Jelikož však v TJ Sokol klademe největší důraz na mládež, pokračovali jsme s dětmi tréninky v tělocvičně v Kobylí a v Bořeticích. Kromě malé přestávky přes vánoční svátky trénují děti takřka nepřetržitě. Kobylskou tělocvičnu se nám podařilo získat za přímluvy Vítka Damborského a v Bořeticích je vždy dobrá domluva s paní ředitelkou Ivanou Macháčovou. V zimě jsme začali spolupracovat s trenéry z Vrbice, panem Davidem Mikulicou a panem Davidem Grégrem, a vytvořili společná mužstva přípravek. Vytvořili jsme společné mužstvo minipřípravky (děti narozené 2011 a mladší), mladší přípravky (2009 a mladší) a starší přípravky (2007 a mladší).

Děti se zúčastnily mnoha turnajů. Největší radost nám dělala minipřípravka a mladší přípravka. Minipřípravka hrála na turnajích v Prušánkách, dvakrát v Ratíškovcích, Dubňanech a ve Velkých Pavlovicích. Na těchto turnajích děti z minipřípravky končily vždy na 1. až 2. místě, přestože turnaje byly obsazeny kvalitními mužstvy, jako MSK Břeclav, FK Hodonín, Ratíškovice, Dubňany, Vacenovice, Hrušky, Prušánky, Lednice atd. (pozn. agenti jiných týmů už pokukují).

Mladší přípravka se zúčastnila turnajů v Brně, Dambořicích, Těšanech, Pohořelicích a Valticích. Ze začátku se nám moc nedařilo, ale poslední tři turnaje jsme se již umísťovali na předních místech (2. místo v Těšanech, 3. místo v Pohořelicích). Je třeba podotknout, že turnajů se většinou zúčastňuje šest mužstev.

Starší přípravka hrála turnaje v Brně, Dambořicích a Valticích. Tady byly výsledky o něco horší, ale jelikož jsme domluveni na jarní sezónu v pokračování společných mužstev s Vrbicí, věřím, že se budeme zlepšovat. Jarní část sezóny budou hrát společná družstva mladší a starší přípravy Bořetic a Vrbice pod hlavičkou TJ Sokol Bořetice v okresní soutěži přípravek. Minipřípravka bude hrát jako společné mužstvo FK Vrbice a TJ Sokol Bořetice turnaje benjamínků. Děkuji trenérům a rodičům za čas a odvoz na tréninky a turnaje.

V půli února začalo s přípravou mužstvo mužů. Zde je situace diametrálně odlišná. Přestože na soupisce máme cca 18 hráčů, účast na trénincích není valná. Zatímco děti chtějí trénovat pořád, dospělí mají neustále nějaké výmluvy (moc zima, moc horko, je vítr, práce, rodinná oslava, musím jet pro tchána, čekám na auto, bolí mě pravá noha, bolí mě levá noha, jsem nachlazený atd.). Jelikož nemáme dorost, není možné mužstvo doplnit, a tak máme velký problém. Snad se docházka zlepší a sezónu odehrajeme v popředí tabulky. Mužstvo máme celkem kvalitní, ale hráčům se bohužel nechce moc trénovat.

Kromě sportovní činnosti jsme uspořádali silvestrovský fotbal na hřišti, kde se za účasti 25 členů a hráčů vypilo cca 30 litrů svařáku, takže akce byla celkem úspěšná.

Také jsme dne 24. 2. 2018 uspořádali výroční valnou hromadu. Zde jsme schválili hospodaření za rok 2017, rozpočet na rok 2018, plán

akcí na rok 2018 a členové byli informováni o činnosti a stavu TJ. Dále byli členové informováni, co je potřeba opravit v areálu a kabinách TJ Sokol.

Den poté jsme pořádali maškarní karneval. Účast dětí byla letos o něco menší než loni z důvodů probíhajících chřipek. Podařilo se sehnat velkou tombolu, ve které bylo cca 220 cen. Tímto děkuji všem sponzorům.

Závěrem chci poděkovat Jaroslavu Kupkovi, který nám ochotně pomáhá s organizováním utkání a vždy je se vším nápomocen.

Rozpis mistrovských zápasů mladší a starší přípravy – jaro 2018

Neděle 15. 4.	10.00 hod	Bořetice : Zaječí
Neděle 22. 4.	10.00 hod	Krumvíř : Bořetice
Neděle 29. 4.	10.00 hod	Bořetice : Pohořelice
Úterý 1. 5.	10.00 hod	Březí : Bořetice
Neděle 6. 5.	10.00 hod	Vranovice : Bořetice
Neděle 13. 5.	10.00 hod	Bořetice : Velké Pavlovice
Neděle 27. 5.	10.00 hod	Bořetice : Novosedly
Neděle 3. 6.	10.00 hod	Bořetice : Velké Němčice

Rozpis mistrovských zápasů mužů – jaro 2018

Sobota 31. 3.	15.30 hod	Bořetice : Ladná
Neděle 8. 4.	15.30 hod	Bořetice : Charvatská Nová Ves
Neděle 15. 4.	15.30 hod	Týnec : Bořetice
Neděle 22. 4.	16.00 hod	Bořetice : Zaječí
Neděle 29. 4.	16.00 hod	Přítluky : Bořetice
Neděle 6. 5.	16.30 hod	Bořetice : Brumovice
Sobota 12. 5.	16.30 hod	Velké Bílovice B : Bořetice
Neděle 20. 5.	16.30 hod	Bořetice : Vrbice
Neděle 27. 5.	10.00 hod	Lanžhot B : Bořetice
Neděle 3. 6.	16.30 hod	Bořetice : Boleradice
Neděle 10. 6.	16.30 hod	Bořetice : Velké Pavlovice B
Sobota 16. 6.	10.15 hod	Kobylí : Bořetice (hodovní derby)

Luděk Gloza, TJ Sokol Bořetice

Kulturní komise Bořetice, SDH Bořetice a Tenisový oddíl Bořetice
Vás zvou na

PÁLENÍ ČARODĚJNIC

30. dubna 2018 15:30

Sraz malých i velkých čarodějnic na sóle.
Průvodem se přesuneme na hřiště, kde každá
registrovaná čarodějnice dostane špekáček a kofolu,
občerstvení připraveno i pro další účastníky.
Můžete se těšit na spoustu her a soutěží!

Práce ve vinařství.cz

**HLEDÁTE KOLEGU DO SVÉHO VINAŘSTVÍ?
POMŮŽEME VÁM HO NAJÍT!**

**HLEDÁTE DODAVATELE SLUŽEB, TECHNOLOGIÍ
PRO VÝROBU VÍNA ČI DO VINICE?
MÁME NEJVĚTŠÍ DATABÁZI DODAVATELŮ V ČR!**

WWW.PRACEVINARSTVI.CZ

www.facebook.com/obecbořetice

Fotogalerie

Žehnání mladého vína

Žehnání mladého vína

Žehnání mladého vína

Žehnání mladého vína

Žehnání mladého vína

Žehnání mladého vína

Fotogalerie

Ples SSR KH, foto I. Hermanová

Ples SSR KH, foto I. Hermanová

Soutěž v uzlování, foto T. Langer

Soutěž v uzlování, foto T. Langer

Turnaj mladší a starší přípravky ve Valticích, foto L. Gloza

Fotogalerie

Turnaj minipřípravky Dubňany, foto L. Gloza

Přípravka TJ Sokol, foto L. Gloza

Turnaj v deskových hrách, foto V. Mikulíková

Turnaj v deskových hrách, foto V. Mikulíková

Vánoční koncert na podporu Diakonie Betlém

Vánoční koncert na podporu Diakonie Betlém

Fotogalerie

Volby prezidenta republiky

Volby prezidenta republiky

Ples SDH, foto Mgr. Šárka Herůfková

Výroční valná hromada SDH

Výroční valná hromada SDH

Výroční valná hromada SDH

Svatba Jan a Magdalena Petráskovi (1934), archiv rodiny Petráskovy a Herůfkovy

Foto Bc. L. Jurasová

Krásné prožití Velikonoc přeje redakční rada BL.

Bořetické listy č. 1/2018

Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.

Redakční rada: František Petrásek, Ing. Lenka Bukovská, Mgr. Ivana Machačová, Lenka Grůzová, Václav Petrásek, Ing. Kateřina Michnová, Ing. Lucie Dufková, DiS.

Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: webbořetice@seznam.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit.

Výtisk zdarma. Neprošlo jazykovou úpravou.

Grafická úprava: Mirek Chudík. Tisk: Graweb s.r.o.